

د دوهم سموئیل کتاب

داود د شائول د مړینې څخه خبرېږي

۱ د شائول د مړینې څخه وروسته، داود عماليقیانو ته د ماتې ورکولو څخه راستون شو او دوه ورځې په صقلغ کې پاتې شو. ۲ په دریمه ورځ د شائول د کمپ څخه یو ځوان سړی چې کالی یې شلېدلی او په سر باندې یې خاورې شیندلې راغی. کله چې هغه داود ته ورغی نو هغه ته د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت. ۳ داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <له کومه ځایه راغلې؟>

هغه ځواب ورکړ: <زه د اسراییلو د اردو څخه راتښتېدلی يم.>

۴ داود پوښتنه وکړه: <ماته ووايه چې په جگړه کې څه پېښ شول؟>

هغه وویل: <اسرایلیان له جگړې څخه تښتېدلي دي، د هغوی څخه یو زیات شمېر ووژل شول. شائول او د هغه زوی یوناتان هم ووژل شول.>

۵ نو داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ته څنگه پوه شوې چې شائول او یوناتان مړه دي؟>

۶ هغه ځوان ځواب ورکړ: <د تصادف له مخې زه د جلبوع په غره کې وم او ما ولیدل چې شائول په خپلې نږې باندې تکیه کړې وه او د دښمن جنگي گاډۍ او سپاره عسکر هغه ته نژدې کېدل. ۷ په دې وخت کې هغه منځ راواړاوه، زه یې ولیدلم او ماته یې نارې کړې. ما ځواب ورکړ: امر وکړئ، ښاغلیه! ۸ هغه زما څخه پوښتنه وکړه: ته څوک یې؟>

ما خواب ورکړ: زه یو عمالیقی یم. (۹) هغه له ما څخه هیله وکړه او وویل: راشه ما ووژنه او د دې رنځ نه مې خلاص کړه، سره له دې چې ډېر سخت درد لرم لا هم ژوندی یم. (۱۰) نو زه ورغلم او هغه مې وواژه، ځکه زه پوهېدم چې هغه سخت ژوبل دی او په هر صورت هغه مړ کیږي. وروسته مې د هغه د سر څخه تاج او د مټ څخه کړی راواخیستل او تاسو ته مې ای باداره راوړل. <

(۱۱) نو داود او د هغه ټولو نفرو له غمه خپل کالي وشلول. (۱۲) هغوی د شائول، یوناتان او د څښتن د قوم یعنی د اسراییلو دپاره یې ویر وکړ، ویې ژړل او تر ماښامه پورې یې روژه ونیوله، ځکه چې په جگړه کې ډېر زیات نفر وژل شوي وو.

(۱۳) داود د هغه ځوان څخه چې ده ته یې خبر راوړی و پوښتنه وکړه: <ته د کوم ځای یې؟>

هغه خواب ورکړ: <زما پلار عمالیقی دی خو مونږ ستاسو په هېواد کې اوسېږو.>

(۱۴) داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <تا څنگه دا جرأت کړی دی چې د څښتن غوره شوی پادشاه ووژني؟> (۱۵) وروسته بیا داود د خپلو نفرو څخه یو تن راوغوښت او ورته ویې ویل: <هغه ووژنه!> نو هغه یې وواژه او مړ شو. (۱۶) داود هغه عمالیقی ته وویل: <ستا وینه دې ستا په خپله غاړه وي. تا په خپله ژبه اقرار وکړ چې د څښتن غوره شوی پادشاه دې وواژه.>

د شائول او یوناتان دپاره د داود د ویر سندره

(۱۷) داود د شائول او د هغه د زوی یوناتان دپاره دغه د ویر سندره وویل (۱۸) او امر یې وکړ چې د یهودا خلکو ته دې دغه د ویر سندره ورزده کړای شي چې د لیندې د ویر په نوم

ياديري. (دا سندره د ياشر په كتاب كې ليكل شوې ده.) سندره داسې ده:

➤ ١٩ اسراييلو په غونډيو باندې زمونږ مشران له منځه لاړل!

هغه زړور څنگه راپرېوتل!

٢٠ په جت كې دا اعلان مه كوي

د اشقلون په كوڅو كې دا مه خپروي

داسې نه چې د فلسطينيانو بڼځې خوشاله شي

داسې نه چې د كافرانو لورگانې خوشاله شي

٢١ اي د جلبوع غرونو

په تاسو دې پرځه يا باران ونه اوريري

ستاسو پتي دې غلې دانې ونه كړي

ځكه چې هلته د زړور جنگيالي سپر ناولی شوی دی

د شائلول سپر به نور په تېلو غوړ نه شي

٢٢ د يوناتان لينده وژونكې وه

د شائلول توره وه بې رحمه

زورور يې مړه کول، دښمنان به يې وژل

شائول او يوناتان وو خومره ښکلي خومره گران! (۲۳)

ژوند او مرگ کې هم يوځای وو

چابک له عقابانو

قوي وو له زمريانو

ای د اسراييل ښځو شائول دپاره وژاړی! (۲۴)

هغه تاسو ته کالي ښکلي سره دراغوستل

او هغه يې د سرو زرو په گانو سينگارول

څنگه مړه دا جنگيالي شول (۲۵)

هغوی د جنگ په ترڅ کې ووژل شول

يوناتان مړ پروت په غونډيو کې دی

يوناتانه زما وروره، ستا دپاره زه غمجن يم (۲۶)

ته په ما باندې ډېر گران وې

عجيبه ستا محبت ؤ زما دپاره

و محبت دې ډېر ژور تر محبت د بنځو

څنگه جنگيالي راپرېوتلي دي (۲۷)

د هغوی وسلې له منځه تللي دي <

داود د يهودا پادشاه ټاکل کيږي

۲ (۱) وروسته بيا داود د خښتن څخه پوښتنه وکړه: <آيا زه لار شم او د يهودا د
ښارونو څخه د يو کنترول په لاس کې واخلم؟>

خښتن ځواب ورکړ: <هو.>

داود پوښتنه وکړه: <کوم يو ښار ته لار شم؟>

خښتن وويل: <حبرون ته.> (۲) نو داود خپلې دوه ښځې، يزرعيلي اخينوعم او د نابال
کرملې کونډه اييجليل له ځان سره واخيستلې او حبرون ته لاړ. (۳) همدارنگه داود خپل
نفر او د هغوی کورنۍ د ځان سره بوتلې او هغوی د حبرون په شاوخوا ښارونو کې ځای په
ځای شول. (۴) وروسته د يهودا سړي حبرون ته راغلل او هلته يې داود د يهودا د پادشاه
په توگه غوره کړ.

کله چې داود واورېدل چې د جلعاد د ياييش خلکو شاول ښځه کړې دی، (۵) هغه
استازي ولېږل چې هغوی ته داسې ووايي: <خښتن دې تاسو ته برکت درکړي ځکه چې
تاسو خپله وفاداري خپل پادشاه ته وښودله چې هغه مو ښځه کړ. (۶) خښتن دې له تاسو
سره مهرباني او وفاداري وکړي او د هغه کار په خاطر چې تاسو کړې دی زه به هم تاسو

سره نېکي وکړم. (۷) اوس چې ستاسو پادشاه شائول مړ شوی دی او د يهودا خلکو زه د خپل پادشاه په توگه غوره کړی يم، نو قوي او زړور اوسئ! <

ايشبوشت د اسراييلو پادشاه ټاکل کيږي

(۸) په دې ترڅ کې د شائول د لښکرو قوماندان د نير زوی ابنير د شائول زوی ايشبوشت د محنايم ښار ته چې د اردن د سيند بلې خواته ؤ راوست. (۹) په هغه ځای کې ابنير ايشبوشت د جلعاد، يزريعيل، اشير، افرايم او بنيامين په سيمو باندې، يعنې په ټولو اسراييلو يې پادشاه کړ. (۱۰) هغه د څلوېښتو کالو په عمر ؤ چې د اسراييلو پادشاه شو او دوه کاله يې پادشاهي وکړه. مگر د يهودا قبيله داود ته وفاداره وه. (۱۱) داود په حبرون کې د يهودا په قبيلې باندې اووه نيم کاله پادشاهي وکړه.

د اسراييلو او يهودا ترمنځ جگړه

(۱۲) ابنير د ايشبوشت د نفرو سره يوځای د محنايم څخه جبعون ښار ته لاړل. (۱۳) د داود نفر د زرويه زوی يعنې يوآب په مشرۍ ووتل او دواړه ډلې د جبعون د ډنډ سره يو د بل سره مخامخ شوې. يوه ډله د ډنډ يوې خواته او بله ډله د ډنډ بلې خواته کښېناستله. (۱۴) ابنير يوآب ته وړاندیز وکړ: <راځئ چې د دواړو خواو څخه ځوانان راولو چې زمونږ په مخ کې وجنگيږي، هر سړی د بل سړي په مقابل کې.>

يوآب ځواب ورکړ: <صحيح ده.>

(۱۵) نو ځوانان ودرېدل او وشمېرل شول، دولس تنه د بنيامين د قبيلې او د ايشبوشت څخه او دولس تنه د داود د نفرو څخه. (۱۶) هر سړي خپل سيال له وينبتانو رانيوه او خپله توره يې د هغه په اړخ کې منډله، ترڅو هغه ټول څلورويشت تنه سره يوځای وغورزېدل او مړه

شول. نو هغه ځای د تورو د میدان په نوم یاد شو.

۱۷) د دې پسې بله جگړه ډېره سخته وه، د ابنیر او د اسرائیلو عسکرو ته د داود د عسکرو له خوا ماتې ورکړای شوه. ۱۸) د زرویه درې زامن، یعنی یوآب، اییشای او عساهیل په هغه ځای کې وو. عساهیل چې د هوسی په شان تېزې منډې وهلې ۱۹) د ابنیر په تعقیبولو یې پیل وکړ او په مستقیمه توګه یې د هغه پسې منډې وهلې. ۲۰) ابنیر شاته وکتل او ویې ویل: <ای عسایله، دا ته یې؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو.>

۲۱) ابنیر وویل: <بس کړه! ما مه تعقیبوه! د عسکرو څخه یو راونیسو او وسلې او زغره ورڅخه واخله.> مګر عساهیل د هغه د تعقیبولو څخه لاس وانه خیست. ۲۲) ابنیر یو ځل بیا عساهیل ته خبرداری ورکړ: <بس کړه! ما مه تعقیبوه! زه نه غواړم تا ووژنم. زه به څنګه ستا ورور یوآب ته وګورم؟> ۲۳) خو عساهیل د هغه خبره ونه منله، نو بیا ابنیر د خپلې نېزې پېخ د عساهیل په ګډه ورننه ایست او نېزه د هغه له شا څخه ووتله. هغه هلته پرېوت او ځای په ځای مړ شو او هر سړی چې به هغه ځای ته چې عساهیل په کې مړ پروت و راغی وبه درېده.

۲۴) مګر یوآب او اییشای په ابنیر پسې شول. څنګه چې هغوی د امه غونډۍ ته چې جیح ته مخامخ وه او د جبعون د بیابان په لاره کې وه ورسېدل لمر پرېواته. ۲۵) د بنیامین د قبیلې خلک یو ځل بیا د ابنیر په شاوخوا راټول شول او د یوې غونډۍ د پاسه ودرېدل. ۲۶) ابنیر یوآب ته نارې کړې: <آیا مونږ به تل جنګېږو؟ آیا ته نه پوهېږې چې دا به په تریخوالي پای ته ورسېږي او انجام به یې ښه نه وي؟ ولې خپلو نفرو ته امر نه ورکوي چې د خپلو ورونو د تعقیبولو څخه لاس واخلي؟>

٢٧) يوآب ځواب ورکړ: <زه په ژوندي خدای قسم خورم که دا خبره دې نه وای کړې، نو زما نفرو به تر سبا سهاره پورې تاسو تعقیبولی.> ٢٨) نو يوآب خپلو نفرو ته د نښې په توگه سرنی وواهه چې د اسرایلیانو د تعقیبولو څخه لاس واخلي، نو جنگ ودرېد.

٢٩) ابنیر او د هغه نفرو هغه ټوله شپه د اردن په دره کې مزل وکړ. هغوی د اردن له سیند څخه تېر شول، په راتلونکې ورځ یې تر غرمې پورې لاره ووهله او بېرته محنايم ته ورسېدل.

٣٠) کله چې يوآب د ابنیر تعقیبول پرېښودل، خپل ټول نفر یې راغونډ کړل. پرته له عساهیل څخه د داود د نفرو نولس تنه ورک شوي وو. ٣١) مگر د داود نفرو د بنیامین د قبیلې درې سوه شپېته تنه چې د ابنیر سره وو وژلي وو. ٣٢) يوآب او د هغه نفرو د عساهیل مړی واخیست او په بیت لحم کې یې د هغه د پلار په هدیره کې ښخ کړ. وروسته بیا هغوی ټوله شپه لاره ووهله او د سباوون په وخت حبرون ته ورسېدل.

٣ د شائول د کورنی د پلویانو او د داود د پلویانو ترمنځ د اوږدې مودې دپاره جنگ روان ؤ. څنگه چې داود قوي کېده، هغومره د شائول پلویان کمزوري کېدل.

د داود هغه زامن چې په حبرون کې زېږېدلي وو

٢) د داود هغه زامن چې په حبرون کې زېږېدلي وو: مشر یې، امنون، د یزرعیلي اخینوعم زوی، ٣) دوهم یې، کیلاب، د کرملی نابال د کونډې ایبجایل زوی او دریم یې، ابشالوم، د معکې زوی چې د جشور د پادشاه تلمای لور وه، ٤) څلورم یې، ادونیا د حجیت زوی، پنځم یې، شفتیا د ابیطال زوی ٥) او شپږم یې، یترعام، د عجلې زوی ؤ. هغه هم د داود ښځه وه.

ابنیر د داود سره یوځای کيږي

٦ د داود او د شائول د کورنیو ترمنځ د جگړې په دوران کې، ابنیر د شائول د پیروانو په منځ کې خپل دریځ قوي کاوه.

٧ یوه ورځ د شائول زوی ایشبوشت په ابنیر باندې تور ولگاوه چې د شائول د وینځو څخه د یوې وینځې سره چې رزفه نومېدله او د ایه لور وه یوځای شوی دی. ٨ ابنیر په دې خبرې باندې ډېر په قهر شو او ویې ویل: <ستا خیال دا دی چې زه به د شائول سره خیانت وکړم؟ د پیل څخه زه ستا د پلار شائول کورنی ته، د هغه ورونو او د هغه ملگرو ته وفادار وم. ته مې د داود لاس ته ونه سپارلې، خو سره له دې په ما باندې د دې بڼځې سره د بد کار کولو تور لگوي! ٩-١٠ څښتن د داود سره لوظ کړی ؤ چې هغه به د شائول د کورنی څخه پادشاهي واخلي او داود به د اسراییلو او د یهودا پادشاه کړي، هغه به د دان څخه تر بئرشع پورې پادشاهي وکړي. نو څښتن دې ما ووژني که ما دا خبره رښتیا نه کړه!> ١١ ایشبوشت جرأت ونه کړ چې ابنیر ته بله خبره وکړي، ځکه چې د هغه څخه وپرېده.

١٢ نو ابنیر له خپلې خوا څخه استازي ولېږل چې داود ته داسې ووايي: <پوهېږې چې د دې هېواد خاوند څوک دی؟ زما سره تړون وکړه او زه به ستا سره مرسته وکړم چې ټول اسراییل ستا خواته راوړوم.>

١٣ داود ومنله او ویې ویل: <ډېر ښه، زه ستا سره تړون کوم، ولې په یو شرط، ترڅو لومړی د شائول لور میکال د ځان سره ماته رانه ولې زه ستا سره نه مخامخ کېږم.> ١٤ همدارنگه داود ایشبوشت ته هم استازي ولېږل چې ورته ووايي: <زما بڼځه میکال بېرته ماته راکړه. ځکه چې ما د هغې سره د واده کولو په خاطر د سلو فلسطینیانو د سنتی

پوستکي ورکړي دي. < ١٥ > نو ايشبوشت څو نفره ولېږل چې ميکال د هغې د ميره فلتئيل څخه چې د لايښ زوی ؤ واخلي. < ١٦ > فلتئيل د بحوريم تر ښاره پورې په ټوله لاره کې ژړل او په هغې پسې روان ؤ. مگر کله چې ابنير وويل: <بېرته کور ته لاړ شه!> نو هغه بېرته خپل کور ته ستون شو.

١٧ > ابنير د اسراييلو د مشرانو سره مشوره وکړه او ويې ويل: <تاسو د ډېرې مودې راهيسې غوښتل چې داود ستاسو پادشاه شي. < ١٨ > اوس دا موقع رارسېدلې ده، دا په ياد ساتئ چې څښتن د داود سره وعده کړې وه: زه به ستا په وسيله خپل قوم اسراييل د فلسطينيانو او د هغوی د نورو ټولو دښمنانو څخه وژغورم. < ١٩ > ابنير د بنيامين د قبيلې د خلکو سره هم خبرې وکړې. وروسته بيا هغه حبرون ته لاړ چې د بنيامين د خلکو او نورو اسراييليانو تصميم داود ته ووايي.

٢٠ > کله چې ابنير د خپلو شلو نفرو سره داود ته چې په حبرون کې ؤ ورغی، داود هغوی ته ميلمستيا تياره کړه. < ٢١ > په هغه وخت کې ابنير داود ته وويل: <اعليحضرته! اجازه راکړئ چې لاړ شم او ټول اسراييليان ستاسو حضور ته راتول کړم. هغوی به ستاسو سره يو تړون وکړي او تاسو به په ټول هېواد باندې پادشاهي وکړئ څنگه چې تاسو يې غواړئ.> نو داود ابنير رخصت کړ او هغه په سلامتۍ سره لاړ.

يوآب ابنير قتلوي

٢٢ > په همدې وخت کې يوآب او د داود عسکر د يرغل کولو څخه راستانه شول او هغوی ډېر لوی غنيمت له ځان سره راوړ. مگر ابنير نور د داود سره په حبرون کې نه ؤ، ځکه چې داود هغه په سلامتۍ سره استولی ؤ. < ٢٣ > کله چې يوآب د خپلو عسکرو سره راورسېد، هغه خبر شو چې ابنير داود پادشاه ته راغلی ؤ او پادشاه هغه په سلامتۍ سره استولی دی. < ٢٤ > نو يوآب پادشاه ته ورغی او ورته يې وويل: <څه دې وکړل؟ گوره، ابنير تاته راغی

تا ولې هغه پرېښود چې لار شي؟ اوس هغه تللی دی! (۲۵) ته ابنیر ښه پېژنې. هغه د دې دپاره راغلی ؤ چې تا وغولوي او ستا د ټولو حرکاتو او کارونو نه ځان خبر کړي.

(۲۶) بیا یوآب د داود څخه لار، په ابنیر پسې یې استازي ولېږل او هغه یې د سیره له کوهي څخه بېرته راوست. مگر داود خبر نه ؤ. (۲۷) نو کله چې ابنیر خبرون ته راستون شو، یوآب هغه د ښار په دروازه کې یوې خواته یووړ په دې بهانه چې د هغه سره پټې خبرې کوي. هلته یوآب د خپل ورور عساهیل د وینې د بدل اخیستلو په خاطر د هغه گېډه خیري کړه او هغه یې په قتل ورساوه. (۲۸) کله چې داود دا خبر واورېد ویې ویل: <څښتن پوهیږي چې زه او زما رعیت په بشپړه توگه د ابنیر د قتل څخه بې گناه یو. (۲۹) د دې سزا دې په یوآب او د هغه په ټولې کورنۍ باندې راشي. زه ښه کوم چې د یوآب د اولادې څخه ځینې دې تل د سوزاک او یا د پوستکي په نورو مرضونو باندې اخته شي او یا هغوی دې یزک شي او یا دې په جنگ کې ووژل شي او یا دې په لوربه اخته شي.> (۳۰) په دې ډول یوآب او د هغه ورور ابیشای، ابنیر قتل کړ ځکه چې هغه د جبعون په جگړه کې د هغوی ورور عساهیل وژلی ؤ.

(۳۱) نو داود یوآب او د هغه ټولو نفرو ته امر وکړ: <خپل کالي وشلوئ، د ویر کالي واغوندئ او د ابنیر دپاره ویر وکړئ.> داود پادشاه په خپله د جنازې پسې روان ؤ. (۳۲) هغوی ابنیر په حبرون کې ښخ کړ. پادشاه په لوړ اواز سره د ابنیر په قبر باندې وژړل او نورو ټولو خلکو هم وژړل. (۳۳) داود پادشاه د ابنیر دپاره دغه د ویر سندره وویله:

<ولې دې مړ شي ابنیر د یو احمق په شانتي؟>

(۳۴) نه ستا لاسونه تړل شوي وو

او نه دې پښې په ځنځیرونو تړل شوې وې

ووژل شوې ته د يو مجرم په څېر <

ټولو خلکو يو ځل بيا د ابنير دپاره ووژل.

٢٥) ټوله ورځ خلکو هڅه وکړه چې په داود باندې يو څه وخوري، مگر هغه قسم وخور: <که زه د لمړي پواته پورې څه شي وځکم نو خدای دې ما ووژني!> ٢٦) خلک دې خبرې ته متوجه شول او خوشاله شول، په رښتيا سره څه چې پادشاه کول ټول خلک په هغو باندې خوشالېدل. ٢٧) نو په هغه ورځ د داود ټول نفر او د اسراييلو ټول قوم پوه شول چې پادشاه د ابنير په قتل کې لاس نه درلود. ٢٨) پادشاه خپلو نفرو ته وويل: <آيا تاسو نه پوهېږئ چې نن په اسراييلو کې يو لوی مشر مړ شوی دی؟> ٢٩) که څه هم زه د خدای غوره کړای شوی پادشاه يم، خو نن کمزوری يم. دا د زرويه زامن زما څخه ډېر زوراوړ دي، څښتن دې دوی ته داسې سزا ورکړي لکه څنگه چې د هغې وړ دي!<

د ايشبوشت قتل

٤) ١) کله چې د شائول زوی ايشبوشت واورېدل چې ابنير په حبرون کې وژل شوی دی، هغه خپل همت له لاسه ورکړ او د اسراييلو ټول خلک ووېرېدل. ٢) ايشبوشت دوه چريکي قوماندانان درلودل چې د يو نوم بعنه او د بل نوم ريکاب ؤ. هغوی د بيروتي رمون زامن وو او د بنيامين د قبيلې څخه وو. (بيروت د بنيامين يوه برخه گڼل کېږي. ٣) د هغه اصلي اوسېدونکي جتاييم ته تنبېدلي وو، چې تر نن ورځې پورې هلته د بېگانه خلکو په شان اوسېږي.)

٤) د شائول زوی يوناتان يو زوی درلود چې په دواړو پښو شل ؤ. هغه پنځه کلن ؤ چې د يزرعيل څخه د شائول او يوناتان د مړينې خبر راغی. د هغه دا يې هغه واخيست او

وتښتېدله، مگر هغه داسې په بېره تلله چې هلک ولوېد او شل شو. د هغه نوم مفيبوشت ؤ.

٥ نو بيا ريكاب او بعنه د ايشبوشت كور ته روان شول، هغوى د غرمې د گرمې په مهال هلته ورسېدل. په دې وخت كې ايشبوشت د غرمې په خوب ويده ؤ. ٦ د كور د دروازې ساتونكې ښځې غنم پاكول. د خو شپېو نه وروسته، هغه سترې شوه او خوب وپورته. نو ريكاب او بعنه پټ دننه لاړل. ٧ دوى هغه وخت كور ته ورننوتل چې ايشبوشت د خپل خوب په كوته كې په كټ كې پروت ؤ. هغه يې وواژه او د هغه سر يې پرې كړ. بيا د هغه سر يې د ځان سره واخيست او ټوله شپه يې د اردن په دره كې سفر وكړ. ٨ هغوى د ايشبوشت سر په حبرون كې داود ته راوړ او هغه ته يې وويل: <اعليحضرته! دا ستاسو د دښمن شائلول د زوى ايشبوشت سر دى، هغه شائلول چې ستاسو د وژلو هڅه يې كوله. نن څښتن ستاسو بدله د شائلول او د هغه د اولادې څخه واخيستله.>

٩ مگر داود هغوى ته ځواب وركړ: <د هغه ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې زه يې د ټولو مصيبتونو څخه خلاص كړى يم. ١٠ هغه څوك چې ماته صلغ ته راغى او د شائلول د مړينې خبر يې راوړ، دا گمان يې كاوه چې ښه خبر يې راوړى دى. نو هغه مې ونيوه او ومې واژه. دا هغه انعام ؤ چې هغه ته مې د هغه د ښه خبر دپاره وركړ! ١١ دا نوره هم بده ده چې تاسو بدكاره سړيو يو بې گناه سړى چې په خپل كور كې ويده ؤ قتل كړى دى! زه به اوس د هغه د قتل بدل ستاسو څخه واخلم او د ځمكې له مخ څخه به مو ورك كړم!> ١٢ نو داود خپلو نفرو ته حكم وكړ چې ريكاب او بعنه ووژني او هغوى دا كار وكړ. بيا يې د هغوى لاسونه او پښې پرې كړل او د هغوى مړي يې په حبرون كې د ډنډ په غاړه ځوړند كړل. مگر هغوى د ايشبوشت سر واخيست او په حبرون كې يې د ابڼير په هديره كې ښخ كړ.

داود د ټولو اسراييلو پادشاه

(اول تواريخ ۱۱: ۱-۹، ۱۴: ۱-۷)

۵ (۱) د اسراييلو د ټولو قبيلو مشران داود ته چې په حبرون کې و ورغلل او هغه ته يې وويل: >مونږ ستاسو خپل هډوکي او وينه يو. (۲) مخکې چې کله شائول زمونږ پادشاه و، همدا تاسو وئ چې په عسکري عملياتو کې به مو اسراييلو ته لارښوونه کوله او څښتن تاسو ته وويل: ته به د يو شپون په توگه زما د قوم لارښوونه کوې او د هغوی ټاکلی مشر به يې.<

۳ (۲) کله چې د اسراييلو ټول مشران داود پادشاه ته ورغلي وو، داود د څښتن په مخ کې د هغوی سره يو تړون وکړ. بيا هغوی د داود سر په تېلو غوړ کړ او هغه يې د اسراييلو د پادشاه په توگه غوره کړ.

۴ (۳) داود دېرش کلن و چې پادشاه شو او څلوېښت کاله يې پادشاهي وکړه. (۴) په حبرون کې هغه په يهودا باندې اووه کاله او شپږ مياشتې پادشاهي وکړه او په اورشليم کې يې په ټولو اسراييلو او يهودا باندې درې دېرش کاله پادشاهي وکړه.

داود او د اورشليم فتح

۶ (۵) هغه وخت راوړسېد چې داود پادشاه او د هغه عسکر په اورشليم باندې د حملې کولو دپاره روان شول. يبوسيان چې په هغه سيمه کې اوسېدل هغوی خيال کاوه چې داود به دا ښار فتح نه کړي، نو هغوی داود ته وويل: >ته به هيڅ کله دې ښار ته دننه نه شي، ځکه رانده او شلان هم کولی شي ستا د ننوتو مخه ونيسي.< (۷) (مگر داود د صهيون د غره طبعي کلا ونيوله او هغه د داود د ښار په نوم مشهوره شوه.)

۸ په هغه ورځ داود خپلو نفرو ته وويل: <هرڅوك چې غواړي په يېوسيانو باندې حمله وكړي هغه دې د كارېز له لارې هغو ړاندو او شلانو ته چې د داود ډېر سخت دښمنان دي ځانونه ورسوي.> هغوی ځكه داسې وايي: <هيڅ ړوند او شل ماڼۍ ته ننوتلی نه شي.>

۹ نو داود په كلا کې ځای په ځای شو او په هغې باندې يې د داود ښار نوم کېښود. د هغه شاوخوا ته يې ښار جوړ کړ، په هغه ځای کې يې کار شروع کړ چې ځمکه يې د غونډۍ له ختيځې خوا څخه نوې راډکه شوې وه. ۱۰ د داود قوت ورځ په ورځ زياتېده ځکه چې مطلق قادر څښتن خدای ورسره ؤ.

۱۱ نو بيا د صور پادشاه حيرام، داود ته خپل استازي وروولېدل. د هغوی سره ترکانان او خټگران هم وو. هغوی د صبر د ونو ډډونه راوړل او داود ته يې ماڼۍ جوړه کړه. ۱۲ نو داود پوه شو چې څښتن د هغه پادشاهي په اسرائيلو باندې ټينگه کړې ده او د هغه پادشاهي د خپل قوم يعنې د اسرائيلو په خاطر ښکمرغه کوي.

۱۳ وروسته له هغې چې داود د حبرون څخه اورشليم ته کډه وکړه هغه نورې ښځې او وينځې وکړې او نور زامن او لورگانې يې پيدا شول. ۱۴ دا د داود اولادونه دي چې په اورشليم کې زېږېدلي دي: شموع، شوباب، ناتان، سليمان، ۱۵ ايبحار، اليشوع، نفج، يافيع، ۱۶ اليشمع، الياداع او اليفلط.

داود او د فلسطينيانو ماتې

(اول تواريخ ۱۴: ۸-۱۷)

۱۷ كله چې فلسطينيانو واورېدل چې داود د اسرائيلو پادشاه شوی دی، هغوی په پوره ځواک سره ووتل چې داود ونيسي. مگر داود د دې څخه خبر شو او محفوظ ځای ته لاړ.

۱۸ نو فلسطینیان راغلل او د رفايم په دره کې يې مورچلې ونيولې. ۱۹ داود د څښتن څخه پوښتنه وکړه: <آيا په فلسطینيانو باندې حمله وکړم؟ آيا ماته به بری راکړي؟>

څښتن ځواب ورکړ: <هو، ورباندې حمله وکړه! زه به په يقين سره تاته بری درکړم!>

۲۰ نو داود بعل فراصيم ته لاړ او هلته يې فلسطینيانو ته ماتې ورکړه. هغه وويل: <څښتن زما دښمنان د سيلاب په شان له منځه يوړل. نو هغه ځای د بعل فراصيم په نوم یاد شو.

۲۱ فلسطینيانو خپل بتان هلته پرېښودل، وروسته داود او د هغه نفرو هغه د ځان سره

يوړل.

۲۲ فلسطینيان يو ځل بيا لاړل او د رفايم په دره کې يې مورچلې ونيولې. ۲۳ داود يو

ځل بيا د څښتن سره مشوره وکړه، څښتن ځواب ورکړ: <له دې ځای څخه حمله مه کوه، بلکه د شا له خوا ورباندې راتاو شه او د بلسام ونو ته مخامخ په هغوی باندې حمله وکړه.

۲۴ کله چې دې د بلسام د ونو په سر کې د قدمونو اواز واورېد نو بيا په بیره حمله وکړه،

ځکه چې دا به دا معنی ولري چې زه ستا په منځ کې روان يم چې د فلسطینيانو لښکرو ته

ماتې ورکړم. ۲۵ نو څنگه چې څښتن داود ته حکم کړی ؤ هماغسې يې وکړل او

فلسطینيان يې د جبع څخه تر جازر پورې په ټوله لاره کې تعقيب کړل او ويې وژل.

د لوظ صندوق اورشليم ته راوړل کيږي

(اول تواريخ ۱:۱۳ - ۱:۱۴، ۱۵:۲۵ - ۱۶:۱۶، ۶:۴۳)

۶ ۱ داود يو ځل بيا د اسراييلو غوره شوي عسکر راغونډ کړل، چې شمېر يې دېرش

زره تنه وو. ۲ هغوی ته يې لارښوونه وکړه چې د يهودا بعلي ته لاړ شي د دې دپاره

چې له هغه ځای څخه د خدای د لوظ صندوق راوړي. په صندوق باندې د مطلق قادر

څښتن نوم دی او په هغه باندې د کروييانو مجسمې دي چې د څښتن تخت د دې مجسمو

دپاسه دی. (۳) هغوی د خدای د لوظ صندوق د غوایانو په یوې نوې گاډۍ کې کېښود او هغه یې د ایبناداب د کور څخه چې په غونډۍ باندې ؤ راوړ. د ایبناداب زامنو عزه او اخیو د گاډۍ د لارښوونې دپاره د هغې سره تلل (۴) او اخیو د گاډۍ په مخکې روان ؤ. (۵) داود او نورو ټولو اسراییلیانو په خپل ټول توان سره څښتن ته د درناوي په خاطر نڅاگانې کولې او سندرې یې ویلې. هغوی رباب، چمبه، چنگ او تال غږاوه.

(۶) څنگه چې دوی د ناکون درمند ځای ته ورسېدل، غوایان وښوئېدل او عزه خپل لاس وراوړد کړ او د لوظ صندوق یې ونيوه. (۷) څښتن په عزه باندې د هغه د بې پروایۍ په خاطر ډېر په قهر شو. د دې گناه له امله څښتن هغه وواژه او هغه د خدای د لوظ د صندوق په څنگ کې مړ شو. (۸) نو داود په غصه شو ځکه چې څښتن په قهر سره عزه ته سزا ورکړه او تر نن ورځې پورې هغه ځای د فارز عزه په نوم یادېږي.

(۹) په هغه ورځ داود د څښتن ډېر ووېرېده او ویې ویل: <اوس به څنگه وکولای شم چې د څښتن د لوظ صندوق د ځان سره یوسم؟> (۱۰) نو هغه ونه غوښتل چې صندوق د ځان سره د داود ښار ته یوسي. نو هغه خپله اصلي لاره پرېښوده او د هغه په ځای یې صندوق د عوبید اډوم جتي کور ته یووړ. (۱۱) د څښتن صندوق درې میاشتي هلته پاتې شو او څښتن عوبید اډوم او د هغه ټولې کورنۍ ته برکت ورکړ.

(۱۲) داود پادشاه خبر شو چې څښتن عوبید اډوم، د هغه کورنۍ او شتمنۍ ته چې هغه درلودله د لوظ د صندوق په خاطر برکت ورکړ. نو هغه د لوظ صندوق د عوبید اډوم له کور څخه واخیست چې د یو لوی جشن په نیولو سره یې اورشلیم ته یوسي. (۱۳) کله چې هغو نفرو چې د څښتن د لوظ صندوق یې انتقالاوه، شپږ قدمونه واخیستل، داود یو غویي او یو چاغ خوسی قرباني کړل. (۱۴) داود د کتان پېښبند اغوستی ؤ او په خپل ټول توان سره یې څښتن ته د درناوي په خاطر نڅا کوله. (۱۵) نو داود او ټولو اسراییلیانو د خوشالی په چیغو

او د سرنیو په اواز سره د خښتن د لوظ صندوق اورشليم ته راوړ.

١٦ کله چې صندوق د داود ښار ته راوړل شو، د شائول لور میکال له کرکی څخه وکتل او وې لیدل چې داود پادشاه د خښتن په مخ کې ټوپونه وهي او نڅا کوي، نو هغه یې په خپل زړه کې سپک وگاڼه. ١٧ هغوی د لوظ صندوق راوړ او هغه یې په هغې خېمه کې کېښود چې داود د هغه دپاره ودرولې وه. وروسته بیا داود خښتن ته سوزېدونکې او د سلامتې نذرانې وړاندې کړې. ١٨ کله چې داود د نذرانو له وړاندې کولو څخه وزگار شو، هغه د خلکو دپاره د مطلق قادر خښتن په نوم برکت وغوښت. ١٩ هغه د اسراییلو ټول ولس، هم سړیو او هم ښځو، هر یو ته، یوه ډوډۍ، یوه ټوټه غوښه او د ممیزو یوه کلچه وپېشله. بیا ټول خلک خپلو کورونو ته لاړل.

٢٠ کله چې داود خپل کور ته راستون شو چې د خپلې کورنۍ دپاره برکت وغواړي، د هغه ښځه میکال، د شائول لور د هغه مخې ته ورووتله او ورته وپې ویل: <د اسراییلو پادشاه نن خپل نوم لوړ کړ او د خپلو خدمتگارانو د وینځو په نظر کې یې خپل ځان لکه د یو احمق په شان لوخ کړ.>

٢١ داود ځواب ورکړ: <ما خښتن ته د درناوي په خاطر نڅا کوله، چې زه یې ستا د پلار او د هغه د ټولې کورنۍ په ځای غوره کړی يم او زه یې د خپل قوم اسراییلو مشر جوړ کړی يم. او زه به په راتلونکې کې هم د خښتن په مخکې خوشالي کوم. ٢٢ زه به خپل ځان له دې څخه نور هم رسوا کړم. ښایي ستا باور به دا وي چې زه هیڅ هم نه يم، خو د دې وینځو په خیال کې زه به د قدر وړ اوسم!>

٢٣ نو د مرگ تر ورځې پورې د شائول د لور میکال اولاد پیدا نه شو.

د داود سره د خدای وعده

(اول تواریخ ۱۷: ۱-۱۵)

۷ (۱) کله چې داود پادشاه په خپله مانی کې اوسېده او خښتن هغه ته د خپلو ټولو دښمنانو څخه ارامي ورکړه، (۲) نو پادشاه ناتان نبی ته وویل: <گوره، زه دلته په دې مانی کې اوسېرم چې د صبر د ونې د لرگیو څخه جوړه شوې ده، مگر د خدای د لوظ صندوق په خپمه کې ایښودل شوی دی.>

۳ (۳) ناتان ځواب ورکړ: <هر څه چې ستا په زړه کې دي هغه وکړه، ځکه چې خښتن ستا سره دی.>

۴ (۴) مگر په هم هغه شپه خښتن ناتان ته وویل: (۵) <لاړ شه او زما خدمتگار داود ته ووايه چې خښتن داسې وايي: ته هغه څوک نه یې چې زما د اوسېدلو دپاره کور جوړوې. له هغه وخت څخه چې ما د اسراییلو قوم د مصر څخه راخلاص کړ، تر نن ورځې پورې زه په کور کې نه يم اوسېدلی. زه یو ځای او بل ځای گړځېدلی يم او په خپمه کې اوسېدلی يم. (۷) ما د قوم مشران غوره کړل او ورته مې وویل چې د شپنو په شان زما د قوم اسراییلو لارښوونه وکړي. مگر آیا کله مې د هغو څخه چاته ویلي دي چې د صبر د ونې د لرگیو څخه دې ولې زما دپاره کور نه دی جوړ کړی؟>

۸ (۸) نو په دې خاطر زما خدمتگار داود ته ووايه چې مطلق قادر خښتن درته داسې وايي: ما ته د پسونو د ساتلو د څرخای څخه راواخیستلې او د خپل قوم اسراییلو مشر مې وټاکلې. (۹) هر چېرې چې ته تللې، زه به درسره وم. څنگه به چې ته پرمخ تللې، ما به ستا ټول دښمنان له منځه وړل. اوس به زه تا د نړۍ د ډېرو لویو مشرانو په شان مشهور کړم. (۱۰-۱۱) ما د خپل قوم اسراییلو دپاره ځای تیار کړ او هغوی مې هلته ځای په ځای کړل، ترڅو هلته واوسېږي او نور ورباندې ظلم ونه شي. له هغه وخته چې مې قاضیان یعنې

مشران د اسراييلو دپاره ټاکلي دي په هغوی باندې د بدکاره خلکو له خوا تېری شوی دی. بیا به داسې ونه شي. همدارنگه به تا د خپلو ټولو دښمنانو څخه په امن کې وساتم.

زه به ستا اولاده هم پادشاهان کړم. **(۱۲)** هغه ورځ چې ستا سترگې د دې نړۍ څخه پټې شوې او د خپلو نیکونو سره بنځ شوې، زه به ستا د زامنو څخه یو پادشاه کړم او د هغه پادشاهي به ټینګه وساتم. **(۱۳)** هغه به هغه څوک وي چې زما د نوم د سرلوړۍ دپاره به یو کور جوړ کړي او د هغه پادشاهي به زه د تل دپاره ټینګه کړم. **(۱۴)** زه به د هغه پلار یم او هغه به زما زوی وي. کله چې هغه کومه غلطې وکړي نو زه به هغه ته داسې سزا ورکړم لکه څنګه چې پلار خپل زوی ته په لښتې باندې سزا ورکوي. **(۱۵)** مګر زه به د هغه څخه خپله تلپاتې مینه پرې نه ږدم لکه څنګه چې مې د شاتول څخه پرې ایښې وه، یعنې هغه څوک چې ما لېرې کړ ترڅو ته پادشاه شي. **(۱۶)** ته به تل اولاده ولري او زه به ستا پادشاهي تل تر تله ټینګه کړم. ستا شاهي کورنۍ به هیڅکله پای ته ونه رسېږي.

(۱۷) ناتان داود ته هغه هرڅه بیان کړل چې خدای ورته د په ذریعه رالېږلي وو.

د داود د شکراني دعا

(اول تواریخ ۱۷: ۱۶ - ۲۷)

(۱۸) بیا داود پادشاه د لوظ د صندوق خېمې ته ورننوت، هلته د څښتن په حضور کې کښېناست او دعا یې وکړه: <ای څښتن تعالی! هغه څه چې تا پخوا زما سره کړي دي زه او زما کورنۍ د هغې وړ نه یو. **(۱۹)** خو بیا هم دا ستا په نظر کافي نه وو، ای څښتن تعالی! تا د راتلونکو کلونو دپاره هم زما د اولادې په هکله وعده کړې دي. ای څښتن تعالی! آیا ته همپشه په همدې طریقه د انسان سره سلوک کوي؟ **(۲۰)** ای څښتن تعالی! زه تاته نور څه ویلای شم؟ ځکه چې ته ما یعنې خپل خدمتګار پېژنې. **(۲۱)** دا ستا وعده وه او ستا

مقصد و چې دا کار دې وکړ. تا دا لوی کارونه وکړل او هغه دې ماته ښکاره کړل. (۲۲) ای خښتن تعالی! ته څومره لوی یې. لکه څنگه چې مونږ تل اورېدلي دي، ستا په شان څوک نشته او بې له تا بل خدای نشته. (۲۳) د ځمکې په مخ د اسراییلو په شان بل قوم نشته، هغه قوم چې تا هغوی د مصر د غلامی څخه وژغورل، د دې دپاره چې هغه ستا خپل قوم شي. د هغوی دپاره دې لوی او حیرانوونکي کارونه وکړل او خپل نوم دې په ټوله نړۍ کې مشهور او لوړ کړ. تا نور قومونه او د هغوی خدایان د خپل قوم د وړاندې تگ سره سم وشرل. (۲۴) اسراییل دې د تل دپاره خپل قوم غوره کړ او ای خښتنه، ته د هغوی خدای شوی.

(۲۵) ای خښتن خدایه! اوس هغه ژمنه د تل دپاره سرته ورسوه چې زما او زما د اولادې په هکله دې کړې ده. هغه څه چې دې ویلي وو هماغسې وکړه. (۲۶) ستا نوم به لوی وي او خلک به د تل دپاره وایي: مطلق قادر خښتن د اسراییلو خدای دی. بیا به زما د اولادې پادشاهي د تل دپاره ټینګه کړې.

(۲۷) ای مطلق قادر خښتنه، د اسراییلو خدایه! دا ټول تا ماته ښکاره کړي دي او ماته دې وویل، چې زما د اولادې څخه به ته پادشاهان جوړ کړې، نو ځکه مې دا جرأت وکړ چې تاته دا دعا وکړم. (۲۸) اوس ای خښتن تعالی، ته په رښتیا خدای یې! ستا ژمنې د باور وړ دي او تا د خپل خدمتګار سره د دې ښو شیانو ژمنه کړې ده. (۲۹) مهرباني وکړه زما اولادې ته برکت ورکړه او پرېږده چې هغوی تل ستا غوره شوي پادشاهان وي. خښتنه، تا پخوا وعده کړې ده او زه یقین لرم چې ته به زما کورنۍ ته د تل دپاره برکت راکړې.

د داود بریالیتوبونه

(اول تواریخ ۱۸: ۱ - ۱۳)

۸ (۱) څه موده وروسته داود بيا فلسطينيانو ته ماتې ورکړه، هغوی يې کمزوري کړل او په هغه سيمه باندې يې د هغوی واکمني پای ته ورسوله.

(۲) همدارنگه داود موآبيانو ته هم ماتې ورکړه. داود په هغوی باندې امر وکړ چې د ځمکې په منځ څنګ په څنګ په يوه قطار ځملي. وروسته بيا يوه اندازه نيوونکې رسی په واسطه يې په درې برخو ووېشل. هرې دوه برخې يې ووژلې او هره درېمه برخه يې ژوندي پرېښودله. نو موآبيان د هغه رعيت شول او باج به يې ورکاوه.

(۳) برسېره پردې داود د صوبې د پادشاه د رحوب زوی هددعزر ته ماتې ورکړه. (هددعزر د فرات د سيند د پورتنۍ سيمې ته روان ؤ ترڅو د هغه ځای واکمني بېرته تر لاسه کړي.) (۴) داود د هغه څخه يو زر او اووه سوه سپاره او شل زره پياده عسکر ونيول. هغه د سلو جنگي گاډيو دپاره اسونه وساتل او نور ټول يې گوډ کړل.

(۵) کله چې د دمشق اراميانو د هددعزر پادشاه د مرستې دپاره لښکر وروولېږه، داود په هغوی باندې حمله وکړه او دوه ويشت زره اراميان يې ووژل. (۶) بيا هغه د دمشق د ارام په پادشاهۍ کې عسکري قرارگاوي جوړې کړې او اراميان د هغه رعيت شول او باج يې ورکاوه. هر چېرته چې به داود لاړ څښتن هغه ته بری ورکاوه.

(۷) داود د هددعزر د عسکري منصبدارانو د سرو زرو سپرونه واخيستل او هغه يې اورشليم ته راوړل. (۸) داود پادشاه د باټه او بيروتای څخه چې د هددعزر ښارونه وو په زياته اندازه برنجي فلز لاس ته راوړل.

(۹) د حماټ پادشاه توعي واورېدل چې داود د هددعزر ټول لښکر ته ماتې ورکړې ده. (۱۰) نو هغه خپل زوی يورام داود پادشاه ته وروولېږه چې هغه ته سلام ووايي او په جگړه کې په هددعزر باندې د هغه د برياليتوب مبارکي ووايي. هددعزر ډېر ځلې د توعي سره

جنگېدلی ؤ. یورام داود ته سوغاتونه یعنی د سرو زرو، سپینو زرو او برنجي شیان د ځان سره راوړل.

۱۱) داود پادشاه هغه شیان د هغو سپینو او سرو زرو سره یوځای څښتن ته وقف کړل چې د هغو قومونو څخه یې لاس ته راوړي وو چې په هغو باندې یې بری ترلاسه کړی ؤ، ۱۲) یعنی د ادومیانو، موآبیانو، عمونیانو، فلسطینیانو او عمالیقیانو څخه. همدارنگه هغه غنیمت چې د هددعزر د صوبې د پادشاه څخه یې نیولی ؤ یوه برخه یې څښتن ته وقف کړله.

۱۳) کله چې داود د مالګې په دره کې د اتلسو زرو ادومیانو د وژلو څخه راستون شو، هغه نور هم مشهور شو. ۱۴) هغه په ټول ادوم کې عسکري قرارګاوې جوړې کړې او ټول ادومیان د داود رعیت شول. داود به چې هر چبرته لاړ څښتن به ورته بری ورکاوه.

د داود درباریان

(اول تواریخ ۱۸: ۱۴ - ۱۷)

۱۵) داود په ټولو اسراییلو باندې پادشاهي کوله او خپلو ټولو خلکو دپاره یې په عدل او انصاف سره کارونه کول. ۱۶) یوآب د زرویه زوی د لښکرو عمومي قوماندان ؤ. یهوشافاط د اخیلود زوی د اطلاعاتو وزیر ؤ. ۱۷) صادوق د اخیطوب زوی او اخیملک د ایباتار زوی کاهنان وو. سرايا د دربار منشي ؤ. ۱۸) بنایاه د یهویاداع زوی د داود د ساتونکو ګارډ یعنی کریتیانو او فلیتیانو قوماندان ؤ او د داود زامن کاهنان وو.

داود او مفیوشت

۹) یوه ورځ داود پوښتنه وکړه: >آیا د شائول د کورنۍ څخه څوک پاتې دی؟ که

چېرې وي نو زه به د يوناتان په خاطر ورسره مهرباني وکړم.>

٢ نو د شائلول د کورنۍ يو خدمتگار ؤ چې صيبا نومېده. هغه يې د داود حضور ته

راوغوښت او پادشاه هغه ته وويل: <آيا ته صيبا يې؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو، اعليحضرته، زه يم.>

٣ پادشاه د هغه څخه پوښتنه وکړه: <آيا د شائلول د کورنۍ څخه څوک پاتې دی چې

هغه ته د خداى احسان ښکاره کړم لکه څنگه چې ما د خداى سره وعده کړې ده چې زه به

داسې کوم؟>

صيبا ځواب ورکړ: <د يوناتان د زامنو څخه يو پاتې دی، چې هغه په دواړو پښو شل

دى.>

٤ پادشاه پوښتنه وکړه: <هغه چېرته دى؟>

صيبا ځواب ورکړ: <په لودبار کې د عميئيل د زوى ماخير په کور کې دى.> ٥ نو داود

پادشاه هغه راوغوښت.

٦ کله چې د يوناتان زوى او د شائلول لمسى مفيوشت داود ته راغى، هغه ته د درناوي

په خاطر پرمخې پرېوت. داود وويل: <اى مفيوشته!>

هغه ځواب ورکړ: <ستاسو غلام يم.>

٧ داود هغه ته وويل: <مه وېرېره، ځکه چې زه به ستا د پلار يوناتان په خاطر په تا

باندي مهرباني وکړم. ستا د نيکه شائلول ټوله ځمکه به بېرته درکړم او ته به تل زما په

دسترخوان باندې ډوډۍ خورې. <

۸ مفيبوشت يو ځل بيا پرمخې پرېوت او ويې ويل: <اعليحضرته! زما نه خو يو مړ سپي هم بڼه دي، تاسو ولې زما سره دومره بڼه كوي؟>

۹ وروسته بيا پادشاه د شائول خدمتگار صيبا راوغوښت او ورته ويې ويل: <ما ټول هغه شيان چې د شائول او د هغه د كورنۍ وو، ستا بدار يعنې د شائول لمسي مفيبوشت ته وركړل. > ۱۰ ته، ستا زامن او ستا خدمتگاران دې ستا د بدار شائول د كورنۍ دپاره ځمكه وكړئ او حاصل يې راوړئ چې د هغوى دپاره خواړه تيار شي. مگر خپله مفيبوشت به تل زما په دسترخوان باندې ډوډۍ خوري. < (صيبا پنځلس زامن او شل نوكران درلودل.)

۱۱ صيبا ځواب وركړ: <اعليحضرته! څه چې تاسو حكم كوي زه به هماغسې وكړم. > نو مفيبوشت به لكه د پادشاه د يو زوى په شان د داود په دسترخوان باندې ډوډۍ خوړله. > ۱۲ د مفيبوشت يو وړوكى زوى ؤ چې ميكا نومېده. د صيبا د كور ټول اوسېدونكي د مفيبوشت خدمتگاران شول. > ۱۳ نو مفيبوشت چې شل ؤ په اورشليم كې اوسېده او د پادشاه په دسترخوان باندې يې تل ډوډۍ خوړله.

د داود له خوا د عمونيانو او د سوريانانو ماتې

(اول تواريخ ۱۹: ۱ - ۱۹)

۱۰ ۱ څه موده وروسته د عمونيانو پادشاه ناحاش مړ شو او د هغه زوى حانون د هغه په ځاى پادشاه شو. > ۲ داود پادشاه وويل: <زه به د حانون سره داسې وفادارانه دوستي وكړم لكه څنگه چې د هغه پلار ناحاش زما سره كړې وه. > نو داود خپل استازي ولېږل چې د هغه له خوا څخه د خواخوږۍ مراتب وړاندې كړي.

مگر کله چې هغوی عمون ته ورسېدل، ﴿٣﴾ د عمونیانو مشرانو خپل پادشاه حانون ته وویل: <آیا تاسو فکر کوئ چې داود په رښتیا دا استازي ستاسو پلار ته د عزت ورکولو دپاره رالېږلي دي؟ آیا هغه ستاسو سره دومره خواخوږي لري؟ البته چې نه! هغوی یې دلته د جاسوسی لپاره رالېږلي چې زمونږ ښار وگوري، ترڅو چې هغه فتح کړي.>

﴿٤﴾ نو حانون د داود استازي ونيول، د هغوی یوه خوا ږیره یې وخریله، کالي یې د پښو نه تر ملا پورې پرې کړل او رخصت یې کړل. ﴿٥﴾ هغوی ډېر شرمېدل چې کور ته راستانه شي. کله چې داود د دې پېښې څخه خبر شو نو هغوی ته یې خبر ورولېږه: <تر هغې پورې د اریحا په ښار کې پاتې شئ چې ستاسو ږیرې اوږدې شي او بیا بېرته کور ته راشئ.>

﴿٦﴾ عمونیان په دې پوه شول چې دوی داود خپل دښمن کړ، نو هغوی شل زره ارامي عسکر د بیت رحوب او صوبې څخه، دولس زره نفره د طوب څخه او د معکې پادشاه یې د زرو نفرو سره اجیر ونيول. ﴿٧﴾ داود د دې څخه خبر شو او یوآب یې د ټول لښکر سره د هغوی مقابلي ته ورولېږه. ﴿٨﴾ عمونیان راووتل او د خپل پایتخت ربه د دروازې په خوله کې ځای په ځای شول. په هغه وخت کې د صوبې او رحوب ارمیان او د طوب او معکې عسکر په صحرا کې ځای په ځای شول.

﴿٩﴾ یوآب ولیدل چې د دښمن لښکر به په هغه باندې مخامخ او د شاله خوا حمله وکړي، نو هغه د اسراییلو د عسکرو څخه ډېر ښه عسکر وټاکل او هغوی یې ارمیانو ته مخامخ ځای په ځای کړل. ﴿١٠﴾ یوآب د خپلو لښکرو پاتې نفر د خپل ورور ایبشای تر قوماندې لاندې ورکړل او ایبشای هغوی د عمونیانو په مقابل کې ځای په ځای کړل. ﴿١١﴾ یوآب هغه ته وویل: <که چېرې تا ولیدل چې ارمیانو ماته ماتې راکوله نو راشه او زما سره مرسته وکړه او که چېرې عمونیانو تاته ماتې درکوله نو زه به درشم او ستا سره به مرسته وکړم.>

﴿١٢﴾ قوي او زړور اوسه! رآه چې د خپل قوم او د خدای د ښارونو دپاره په مېړانه او زړه

ورتيا سره و جنگېرو. څه چې د څښتن رضا وي هغه دې وشي!

۱۳ نو يوآب او د هغه سړي مخکې لاړل چې حمله وکړي او اراميان و تنبېدل. ۱۴ کله چې عمونيانو وليدل چې اراميان تنبتي، هغوی د ايشای څخه و تنبېدل او بنار ته ننوتل. نو يوآب د عمونيانو سره د جنگ کولو څخه راستون شو او بېرته اورشليم ته لاړ.

۱۵ کله چې اراميان پوه شول چې دوی ته اسراييلو ماتې ورکړه نو هغوی خپلې لښکرې بېرته سره راغونډې کړې. ۱۶ هددعزر پادشاه نور اراميان راوغوښتل چې د فرات د سيند په ختيځه خوا کې وو. هغوی د پادشاه د قوماندان شوبک تر امر لاندې حيلام ته راغلل. ۱۷ کله چې داود دا واورېدل، هغه د اسراييلو ټولې لښکرې سره راغونډې کړې، د اردن د سيند څخه تېر شو او حيلام ته ورغی. اراميان هلته هغه ته مخامخ ځای په ځای کېدل، بيا وروسته جگړه پيل شوه. ۱۸ خو د اراميانو لښکرې د اسراييليانو څخه و تنبېدلې. داود او د هغه سپرو عسکرو د اراميانو اووه سوه د جنگي گاډيو چلوونکي او څلوېښت زره سپاره عسکر ووژل. هغوی د دښمن قوماندان شوبک ژوبل کړ او هغه د جنگ په ميدان کې مړ شو. ۱۹ کله چې هغه پادشاهان چې د هددعزر تابع وو وليدل چې دوی د اسراييلو له خوا ماتې و خوړله نو د اسراييلو سره يې سوله وکړه او د هغوی رعيت شول. نو اراميان د عمونيانو سره نور د کومک کولو څخه ووېرېدل.

داود او بتشبع

۱۱ ۱ د بل کال په پسرلي، يعنې د کال په هغه وخت کې چې معمولاً پادشاهان جنگ ته ځي، داود ټولې د اسراييلو لښکرې د يوآب او د هغه د افسرانو د قوماندې لاندې جگړې ته ولېږلې. دوی عمونيان له منځه يوړل او د ربه بنار يې محاصره کړ، مگر داود په اورشليم کې پاتې شو.

٢ يوه ورځ د مازديگر په وخت کې داود له بستر څخه راپاڅېده او د ماني په بام باندې
 ٣ گرځېده. له بامه څخه يې يوه بڼځه وليدله چې غسل يې کاوه. هغه ډېره بڼکلې وه. نو
 داود يو نفر ولېږه چې دا معلومات وکړي چې هغه څوک ده. دا معلومه شوه چې هغه بتشبع
 د اليعام لور او د حيتي اوريا بڼځه ده. ٤ نو داود استازي ورولېږل چې هغه راولي، هغه
 يې راوستله او داود ورسره ځملاست. (هغې بڼځې د خپل مياشتيني عادت څخه د پاکوالي
 په خاطر غسل کاوه.) وروسته هغه بېرته کور ته لاړه. ٥ د څو مودې نه وروسته هغه پوه
 شوه چې اميدواره ده او داود ته يې خبر ولېږه چې د دې خبرې نه خبر شي.

٦ نو داود يوآب ته پيغام ولېږه: <حيتي اوريا ماته راولېږه.> نو يوآب اوريا هغه ته
 ورولېږه. ٧ کله چې اوريا ورغی داود د هغه څخه د يوآب او د لښکرو د سلامتۍ او د
 جنگ د حال پوښتنه وکړه. ٨ بيا هغه اوريا ته وويل: <خپل کور ته لاړ شه او يو څه
 ارام وکړه.> اوريا د ماني څخه لاړ او داود د هغه کور ته يو سوغات ورولېږه. ٩ مگر
 اوريا خپل کور ته لاړ نه شو او د پادشاه د گارډ سره د ماني په دروازه کې ویده شو. ١٠
 کله چې داود واورېدل چې اوريا کور ته نه دی تللی، د هغه څخه يې پوښتنه وکړه: <تا
 ډېره لاره وهلې ده، ته ولې کور ته نه يې تللی؟>

١١ اوريا ځواب ورکړ: <د اسراييلو او يهودا نفر په جونگرو کې اوسپري او د لوظ
 صندوق د هغوی سره دی. زما قوماندان يوآب او د هغه عسکري منصبدارانو په صحرا کې
 خېمې درولې دي. زه څنگه خپل کور ته لاړ شم، وخورم، وڅښم او د خپلې بڼځې سره
 ځملم؟ زه ستا په ژوند قسم خورم چې زه به هيڅکله داسې ونه کړم!>

١٢ نو داود هغه ته وويل: <يوه ورځ نور هم دلته پاتې شه او سبا به دې بېرته ولېږم.> نو
 اوريا هغه ورځ او راتلونکې ورځ هم په اورشليم کې پاتې شو. ١٣ داود هغه د مابنام
 ډوډۍ ته راوغوښت او هغه يې نېشه کړ. مگر مابنام اوريا ووت او د پادشاه د گارډ سره په

خپلې بستري باندې ویده شو او کور ته لاړ نه شو.

۱۴) په راتلونکي سهار داود یوآب ته خط ولیکه او د اوریا په لاس یې ورولېږه. ۱۵) هغه لیکلي وو: <اوریا په سخته جگړه کې په لومړۍ کړنښه کې ځای په ځای کړه بیا د هغه څخه بېرته په شا شئ ترڅو هغه ووژل شي.> ۱۶) نو کله چې یوآب ښار محاصره کاوه نو اوریا یې هغه ځای ته ولېږه چې هغه پوهېده هلته دښمن قوي دی. ۱۷) د دښمن ځواکونه د ښار څخه راووتل او د یوآب د ځواکونو سره وجنگېدل. د داود څو تنه عسکري منصبداران د اوریا سره یوځای ووژل شول.

۱۸) بیا یوآب داود ته د جنگ په باره کې پوره راپور ولېږه ۱۹) او استازي ته یې داسې لارښوونه وکړه: <وروسته له دې چې ته پادشاه ته د جنگ په هکله هرڅه بیان کړې، ۲۰) که دې ولیدل چې پادشاه په قهر شو او ستا څخه یې پوښتنه وکړه: تاسو ولې د هغوی سره د جنگ دپاره ښار ته دومره نژدې ورغلي وئ؟ آیا تاسو په دې نه پوهېدلئ چې هغوی به د دېوالونو څخه غشي گوزار کړي؟ ۲۱) آیا ستاسو په یاد نه دي چې ایملک د جدعون زوی څنگه ووژل شو؟ په تاباز کې یوې ښځې د دېوال څخه د ژرندې پاسنی پل راوغورزاوه او هغه یې وواژه، نو بیا تاسو ولې دېوال ته دومره نژدې ورتللئ؟ که پادشاه ستا څخه دا پوښتنه وکړه، نو هغه ته ووايه: ستاسو عسکري منصبدار اوریا هم وژل شوی دی.>

۲۲) نو استازی داود ته ورغی او هرڅه چې یوآب ورته ویلي وو هغه یې خبر کړ. ۲۳) هغه وویل: <زمونږ دښمنان زمونږ څخه ډېر زیات قوي وو او د ښار څخه راووتل چې زمونږ سره په صحرا کې جگړه وکړي، مگر مونږ هغوی بېرته د ښار دروازې ته په شا وتمبول. ۲۴) بیا غشي ویشتونکو د دېوال څخه په مونږ باندې غشي وویشتل. اعلیحضرته! ستاسو د عسکري منصبدارانو څخه څو تنه ووژل شول او د هغوی سره اوریا هم ووژل شو.>

٢٥ داود استازي ته وويل: <يوآب وهخوه او هغه ته ووايه چې مه پریشانه کپړه ځکه چې ته هيڅکله دا نه شې ويلي چې څوک به په جگړه کې ووژل شي. هغه ته ووايه چې په ښار باندې قوي حمله پيل کړه او هغه له منځه يوسه.>

٢٦ کله چې د اوريا ښځې واورېدل چې د هغې مېړه مړ شوی دی، نو د هغه دپاره يې وير وکړ. ٢٧ کله چې د وير مراسم پای ته ورسېدل، داود هغه ماڼۍ ته راوغښتله. هغه د داود ښځه شوه او هغه ته يې زوی وزېراوه. مگر څښتن د دې ناوړه کار څخه چې داود کړی ؤ راضي نه ؤ.

د ناتان پيغام او د داود توبه

١٢ ١ څښتن ناتان نبي داود ته ورولېږه. ناتان هغه ته ورغی او ورته وپې ويل: <په يوه ښار کې دوه سړي اوسېدل، يو شتمن ؤ او بل غريب ؤ. ٢ شتمن سړي ډېرې زياتې رمې او يادې درلودلې. ٣ مگر غريب سړي له يوې وړې وړۍ څخه پرته چې هغه يې په بيه اخیستې وه نور هيڅ نه درلودل. د هغې پالنه يې کوله او د هغه د ماشومانو سره په کور کې لوېدله. سړي به د خپلو لږو خوړو څخه هغې ته خواړه ورکول او وری به د سړي د کاسې څخه څښاک کاوه او د ده په غېږ کې به ځملاستله. هغه ته د لور په شان گرانه وه. ٤ يوه ورځ د هغه شتمن سړي کور ته يو مسافر راغی، شتمن سړي نه غوښتل چې د خپلو رمو يا يادو څخه کوم حيوان حلال کړي چې د هغه دپاره ډوډۍ تياره کړي. د هغه په ځای يې د هغه غريب سړي وری ونيوله او د خپل مېلمه دپاره يې کباب کړه.>

٥ داود په هغه شتمن سړي باندې ډېر په قهر شو او وپې ويل: <زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم هغه چا چې دا کار کړی دی د مرگ د سزا وړ دی! ٦ په دې خاطر چې هغه داسې بې رحمه کار کړی دی، هغه بايد د هغې وری په ځای څلور چنده بېرته

ورکړي.<

۷) ناتان داود ته وويل: <هغه سړی ته يې! د اسراييلو څښتن خدای داسې وايي: ته مې د اسراييلو پادشاه وټاکلې او د شائول څخه مې وژغورلې. ۸) د هغه پادشاهي مې تاته دروبخښله او د هغه ښځې مې تاته په غېږ کې درکړې، ته مې په اسراييلو او يهودا باندې پادشاه کړې. که چېرې دا ستا دپاره بس نه وو نو ما به له دې څخه نور هم زيات درکړي وای. ۹) ولې دې د څښتن حکمونه سپک وگڼل او د هغه په نظر کې دې داسې بد کار وکړ؟ تا اوريا داسې قتل کړ چې عمونيان دې پرېښودل چې هغه په جگړه کې ووژني. ۱۰) اوس، له دې کبله چې تا ماته په سپکه سترگه کتلي دي او د اوريا د ښځې سره دې واده کړی دی، نو په هر نسل کې به ستا ځينې اولادې د تاوتریخوالي په وجه باندې مړې شي.

۱۱) څښتن داسې وايي: زه به ستا د خپلې کورنۍ څخه په تا باندې عذاب راوړم. ستا د سترگو په وړاندې به ستا ښځې واخلم او يو بل سړي ته به يې ورکړم او هغه به په رڼا ورغ ستا د ښځو سره خلمي. ۱۲) تا دا کار په پټه وکړ، مگر زه به دا کار په رڼا ورغ د ټولو اسراييليانو په مخ کې وکړم.<

۱۳) داود ناتان ته وويل: <ما د څښتن په مقابل کې گناه کړې ده.>

ناتان ځواب ورکړ: <څښتن ته بخښلی يې، ته به د دې گناه له کبله مړ نه شي. ۱۴) مگر تا د دې بد کار له کبله د څښتن ډېره بې عزتي وکړه. نو ستا ماشوم به مړ شي.> ۱۵) له هغې وروسته ناتان کور ته لاړ.

د داود د زوی مړينه

څښتن هغه ماشوم چې د اوريا کونډې داود ته زېږولی ؤ په سختې ناروغۍ اخته کړ. ۱۶)

داود د هغه ماشوم دپاره خدای ته زاری وکړې چې ماشوم روغ شي. هغه روژه ونيوله او هره شپه به د خپلې کوتې ته تله او ټوله شپه به يې په ځمکه تېروله. (۱۷) د داود د ماني د خدمتگارانو مشران د هغه په سر ودرېدل او هيله يې وکړه چې هغه به له ځمکې څخه راپاڅيږي او د هغوی سره ډوډی وخورې، خو هغه انکار وکړ.

(۱۸) په اوومه ورځ هغه ماشوم مړ شو. د داود خدمتگاران ووېرېدل چې هغه ته خبر ورکړي، ځکه چې دوی وويل: <هغه وخت چې ماشوم لا ژوندی ؤ مونږ به د داود سره خبرې کولې او هغه مونږ ته ځواب نه راکاوه. نو څنگه به هغه ته ووايو چې د ده ماشوم مړ شوی دی؟ کېدای شي چې هغه خپل ځان ته کوم زیان ورسوي.>

(۱۹) داود وليدل چې د هغه خدمتگاران په خپل منع کې گونگوسي کوي او پوه شو چې ماشوم يې مړ شوی دی. نو د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: <آیا ماشوم مړ شوی دی؟> هغوی ځواب ورکړ: <هو، هغه مړ شوی دی.>

(۲۰) په هغه وخت کې داود له ځمکې څخه راپاڅېد. وروسته له هغې چې خپل ځان يې ومينځه، عطر يې وواهه او خپل کالي يې بدل کړل، هغه د څښتن کور ته لاړ او عبادت يې وکړ. بيا هغه خپلې ماني ته راستون شو او هغوی د ده په غوښتنه ډوډی ورته تياره کړه او هغه يې وخورله. (۲۱) د هغه خدمتگاران حيران شول او ورته وېي ويل: <مونږ په دې نه پوهېږو، کله چې ماشوم ژوندی ؤ تاسو د هغه دپاره ژړل او څه مو نه خوړل. مگر څنگه چې هغه مړ شو راپاڅېدلی او ډوډی مو وخورله!>

(۲۲) داود وويل: <کله چې ماشوم ژوندی ؤ ما روژه ونيوله او ژړل مې، ما فکر کاوه: کېدای شي چې څښتن په ما باندې رحم وکړي او ماشوم به ژوندی وساتي.> (۲۳) مگر اوس چې هغه مړ شوی دی، ولې روژه ونيسم؟ آیا زه کولی شم چې هغه بېرته راژوندی کړم؟ زه

هغه ته ورتلونکی يم، مگر هغه به هيڅکله بېرته ماته رانه شي.

د سليمان زېږېدنه

۲۴ وروسته بيا داود خپلې بڼخې بتشبع ته تسلي ورکړه او د هغې سره ځملاست. هغې زوی وزېږاوه او داود ورباندې سليمان نوم کېښود. څښتن د هغه ماشوم سره مينه کوله ۲۵ له دې کبله څښتن د ناتان نبي په وسيله پيغام وروولېږه ترڅو په هغه باندې د يديديا نوم کېږدي.

داود د ربې ښار فتح کوي

(اول تواريخ ۲۰: ۱ - ۳)

۲۶ په دې ترڅ کې يوآب د عمونيانو په پايټخت ربه باندې جگړه وکړه او شاهي کلا يې ونيوله. ۲۷ يوآب داود ته استازي وروولېږل وې ويل: <د ربه په مقابل کې وجنگېدم او د اوبو زېرمه مې ونيوله. ۲۸ نو اوس خپلې پاتې لښکرې راغونډې کړه، ښار محاصره او بيا يې فتح کړه. که نه، نو زه به ښار فتح کړم او زما په نوم به ياد شي. ۲۹ نو داود ټول پاتې لښکر راغونډ کړ او ربه ته لاړ، حمله يې ورباندې وکړه او هغه يې فتح کړه. ۳۰ داود د عموني پادشاه د سر څخه د سرو زرو تاج واخيست چې قيمتي تيره په کې وه او شاوخوا څلوردېرش کيلوگرامه وزن يې درلود. داود هغه تاج راواخيست او په خپل سر يې کېښود. همدارنگه هغه د هغه ښار څخه په زياته اندازه غنيمت ونيوه. ۳۱ د هغه ځای خلک يې راوويستل، هغوی يې په ارو، کلنگونو او تېرونو سره په سختو کارونو باندې وگمارل او مجبور يې کړل چې د څښتنو په داشونو کې کار وکړي. هغه د عمون د ټولو ښارونو د خلکو سره همدغه شان عمل وکړ. وروسته بيا داود او د هغه ټول لښکر اورشليم ته ستانه شول.

امنون او تامار

۱۳ (۱) د وخت په تېرېدو سره د داود زوی امنون په تامار باندې چې د داود د بل زوی ابشالوم خور وه او ډېره بڼکلې وه مين شو. (۲) د امنون زړه د خپلې ناسکه خور تامار په سبب داسې پریشانه شو چې هغه ناروغ شو. ځکه چې تامار پېغله وه او د امنون دپاره دا ناشونی کار ؤ چې د هغې سره اړیکې ولري.

(۳) د امنون يو ملگری ؤ چې يوناداب نومېده او د داود د ورور شمعي زوی ؤ. يوناداب ډېر مکرجن سړی ؤ. (۴) هغه د امنون څخه پوښتنه وکړه: <ای د پادشاه زويه! ولې ورغ په ورغ ډنگرېږي؟ څه خبره ده؟>

امنون ځواب ورکړ: <زه د خپل ورور ابشالوم په خور تامار باندې مين شوی يم.>

(۵) يوناداب وويل: <په خپله بستره کې خمله او دا بهانه وکړه چې ناروغ يې. کله چې پلار دې پوښتنې ته راغی هغه ته ووايه: مهرباني وکړه زما خور تامار پرېږده چې راشي او ماته يو څه راکړي چې ويې خورم. هغه دې زما په مخ کې ډوډی تياره کړي چې زه هغه وليدلی شم او بيا يې ماته په خپل لاس راکړي.> (۶) نو امنون بهانه وکړه چې ناروغ دی او هغه ځملاست. کله چې پادشاه د هغه پوښتنې ته راغی، امنون ورته وويل: <مهرباني وکړئ تامار ته اجازه ورکړئ چې راشي، دلته زما په مخ کې يو څه خاصه ډوډی پخه کړي او هغه دې ماته په خپل لاس راکړي.>

(۷) داود تامار ته چې په ماني کې وه خبر ورولېږه: <د خپل ورور امنون کور ته ورشه او د هغه دپاره يو څه خواړه تيار کړه.> (۸) نو تامار هلته لاړه او ويې ليدل چې امنون په بستره کې پروت دی. هغې يو څه خميره کړي اوږه راواخيستل، د هغه په مخ کې يې ډوډی جوړه کړه او هغه يې پخه کړه. (۹) بيا يې تبي راواخيسته او امنون ته يې ډوډی کېښوده،

مگر هغه د خوړلو څخه انکار وکړ. امنون وويل: <تاسو ټول له دې ځايه بيرون ووځئ!>
نو ټول ووتل. (۱۰) له هغې وروسته امنون تامار ته وويل: <دلته زما د خوب کوټې ته
ډوډۍ راوړه چې ستا د لاس څخه يې وخورم.> هغې ډوډۍ راواخيستله او د هغه د خوب
کوټې ته ورغله. (۱۱) مگر هغه وخت چې تامار ډوډۍ وروړه چې ويې خوري، امنون هغې
ته لاس ورواچاوه او ورته ويې ويل: <ای زما خورې، راشه او راسره ځمله.>

(۱۲) تامار هغه ته وويل: <ای زما وروره! دا کار مه کوه، ما مه مجبوروه! داسې کار په
اسراييلو کې يو جنايت دی. داسې احمقانه کار مه کوه! (۱۳) زه به بيا په خلکو کې سر
څنگه اوچتوم؟ او ته به په اسراييلو کې د بدکارو احمقانو په شان بې عزته شې. مهرباني
وکړه د پادشاه سره خبرې وکړه، هغه به تا زما سره د واده کولو څخه منع نه کړي.> (۱۴)
مگر امنون د هغې خبرو ته غوږ ونه نيوه او څرنګه چې هغه د تامار څخه ډېر قوي ؤ نو هغه
يې په زوره بې عزته کړه.

(۱۵) بيا امنون د هغې څخه ډېره سخته کرکه وکړه. د هغه کرکه د هغې مينې څخه چې
مخکې يې د هغې سره کوله ډېره زياته وه. امنون هغې ته وويل چې <پاخه او ورکه شه!>
(۱۶) هغې ورته وويل: <نه! زما شړل به د هغه کار څخه هم لوی جرم وي چې مخکې دې
زما سره وکړ.>

مگر امنون د هغې خبرو ته غوږ ونه نيوه. (۱۷) هغه خپل شخصي خدمتګار راوغوښت او
ورته ويې ويل: <دغه ښځه له دې ځايه څخه بيرون وباسه او دروازه ورپسې وتړه.> (۱۸)
نو د هغه خدمتګار هغه بيرون وويستله او دروازه يې ورپسې وتړله.

تامار د اوږدو لستونو چپنه اغوستله، ځکه چې دا د پېغلو شهزادګيو رواجي لباس ؤ. (۱۹)
تامار په خپل سر باندې ايرې واچولې او خپله چپنه يې وشلوله. لاسونه يې په سر باندې

کېښودل، په چيغو چيغو يې ژړل او روانه شوه. (٢٠) کله چې د هغې ورور ابشالوم هغه وليدله، پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <آيا امنون تاته لاس دراچولی دی؟ خورې، په دې باندي دومره ډېره مه خفه کېږه. هغه ستا ورور دی، په دې باره کې هيچا ته څه ونه وايي.> نو تامار د خپل ورور ابشالوم په کور کې پريشانه او يوازې اوسېدله.

(٢١) کله چې داود پادشاه واورېدل چې څه پېښ شوي دي، هغه ډېر په قهر شو. (٢٢) ابشالوم د امنون سره هيڅ يوه ښه يا بده خبره نه کوله. خو ابشالوم د هغه سره کينه درلودله ځکه چې د هغه خور تامار يې په زوره بې عزته کړې وه.

د ابشالوم بدله اخيستل

(٢٣) پوره دوه کاله وروسته ابشالوم افرایم ته نژدې په بعل حاصور کې خپل پسونه سکولودل او هغه د پادشاه ټول زامن هلته راوغوښتل. (٢٤) هغه داود پادشاه ته ورغی او ويې ويل: <ای اعلیحضرته! زه خپل پسونه سکولم. آيا تاسو او ستاسو درباريان به راشئ او په جشن کې به برخه واخلي؟>

(٢٥) خو پادشاه ځواب ورکړ: <نه، ای زویه، مونږ ټول به لاړ نه شو، ځکه چې په تا باندي به بار شو.> که څه هم ابشالوم په هغه باندي ډېر ټينگار وکړ خو هغه نه غوښتل چې ورسره لاړ شي، مگر د هغه دپاره يې برکت وغوښت.

(٢٦) بيا ابشالوم وويل: <که تاسو نه شی کولای لاړ شی، لږ تر لږه پرېږدئ چې زما ورور امنون زمونږ سره لاړ شي.>

پادشاه د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ولې هغه درسره لاړ شي؟> (٢٧) مگر ابشالوم دومره ټينگار وکړ ترڅو چې داود امنون او د هغه نورو ټولو زامنو ته اجازه ورکړه چې د ابشالوم

سره لار شي. (۲۸) ابشالوم خپلو خدمتگارانو ته حکم وکړ: <وگورئ! کله چې امنون د شرابو په څښلو لږ نېشه شو او زه تاسو ته ووايم چې هغه ووژنئ، نو مه وپرېږئ، زه به دا مسئوليت په خپله غاړه واخلم. زړور اوسئ او زړه نا زړه کېږئ مه.> (۲۹) نو د ابشالوم خدمتگارانو د هغه د حکم څخه پيروي وکړه او امنون يې وواژه. د داود نور ټول زامن په خپلو قچرو باندې سپاره شول او وتښتېدل.

(۳۰) هغوی لا په هغه وخت کې کور ته په لارې وو چې داود ته خبر ورسېده: <ابشالوم ستاسو ټول زامن ووژل او يو هم ورڅخه ژوندي پاتې نه دی!> (۳۱) نو پادشاه پاڅېد، خپل کالي يې له غمه وشلول او په ځمکه باندې يې ځان وغورزاوه. د هغه ټول خدمتگاران د شلېدلو کاليو سره د هغه تر څنگ ولاړ وو. (۳۲) مگر يوناداب د داود وراره يعنې د شمعي زوی وويل: <اعليحضرته! هغوی ستاسو ټول زامن نه دي وژلي، يوازې امنون وژل شوی دی. له هغې ورځې راهيسې چې امنون د هغه خور تامار بې عزته کړې وه دا د ابشالوم ښکاره اراده وه. (۳۳) نو په دې خبرو باندې باور مه کوئ چې ستاسو ټول زامن وژل شوي دي، يوازې امنون وژل شوی دی.>

(۳۴) په دې ترڅ کې ابشالوم وتښتېده. نو بيا هغه نفر چې پهره داري يې کوله ويې ليدل چې زيات خلک د حورونام په لاره کې د غره تر څنگه راروان دي. پهره دار پادشاه ته ورغی او څه چې هغه ليدلي وو ورته ويې ويل. (۳۵) يوناداب داود پادشاه ته وويل: <هغه دي ستاسو زامن راروان دي لکه څنگه چې مې ويلي وو هغوی راغلل.> (۳۶) څنگه چې هغه خپلې خبرې پای ته ورسولې، د داود زامن رانتوتل او په لوړ اواز يې په ژړا شروع وکړه. پادشاه هم وژړل او د هغه ټولو خدمتگارانو ډېر سخت وژړل.

(۳۷) - (۳۸) ابشالوم وتښتېده او د عميهود زوی تلمای ته چې د جشور پادشاه ؤ ورغی او درې کاله هلته پاتې شو. داود د خپل زوی امنون دپاره ډېره موده وير کاوه. (۳۹) مگر کله

چې هغه د امنون د مړینې څخه وروسته تسلي ومونده، د خپل زوی ابسالوم دپاره یې په زړه کې هیله پیدا شوه.

ابسالوم اورشلیم ته راستنېږي

۱۴ (۱) یوآب د زرویه زوی پوه شو چې داود پادشاه ابسالوم ډېر یادوي. (۲) نو یوآب تقوع ته یو نفر ولېږه او له هغه ځای څخه یې یوه هوبنیاړه بڼځه راوستله. هغې ته یې وویل: <داسې فرض کړه چې ته د ویر کولو په حال کې یې. د ویر کالي واغونده او د بڼه بوی لرونکي تېل مه وهه. خپل ځان د هغې بڼځې په شان جوړ کړه چې زیات وخت یې ویر کړی وي. (۳) بیا پادشاه ته ورشه او هغه څه چې زه یې درته وایم هغه ته ووايه.> نو بیا یوآب هغې ته وویل چې څه ووايي.

(۴) کله چې هغه بڼځه پادشاه ته ورغله، هغه ته د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوتله او وېې ویل: <ای اعلیحضرته! زما سره مرسته وکړه.>

(۵) پادشاه د هغې څخه پوښتنه وکړه: <ته څه غواړې؟>

هغې ځواب ورکړ: <زه کونډه یمه. زما میړه مړ شوی دی. (۶) اعلیحضرته! زما دوه زامن وو. یوه ورځ هغوی په پټي کې یو د بله سره جنگ وکړ او هلته هیڅوک نه ؤ چې دوی سره بېل کړي. یوه هغه بل وواژه. (۷) اوس زما ټول خپلوان زما په ضد راپورته شوي دي او زما څخه دا غوښتنه کوي چې خپل زوی هغوی ته وسپارم، ترڅو هغه د خپل ورور د قتل په خاطر ووژني. که چېرې هغوی دا کار وکړي نو زما اخرنی هیله به هم له منځه یوسي او زما میړه ته به د ځمکې په مخ نه نوم پاتې شي او نه اولاد.>

۸ پادشاه هغې بنځې ته وويل: <ته خپل کور ته ستنه شه او زه به ستا په خاطر حکم ورکړم.>

۹ هغې وويل: <اعليحضرته! تاسو چې هرڅه کوي د هغې ملامتيا دې په ما او زما په کورنۍ باندې وي، تاسو او شاهي کورنۍ دې بې گناه وي.>

۱۰ پادشاه ځواب ورکړ: <که چېرې چا درته څه وويل، هغه ماته راوله، بيا به هيڅکله تا نه ځوروي.>

۱۱ هغې وويل: <اعليحضرته! مهرباني وکړئ د خپل څښتن خدای په نوم قسم وخورئ ترڅو زما خپلوان چې زما د زوی د مرگ د بدل اخيستلو مسئول دی زما د بل زوی په وژلو سره يو لوی جرم ونه کړي.>

داود ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې ستا د زوی د سر يو ويښته به هم کم نه شي.>

۱۲ هغې بنځې وويل: <اعليحضرته! اجازه راکړئ چې يوه بله خبره هم درته وکړم.>
هغه ځواب ورکړ: <ووايه!>

۱۳ هغې بنځې وويل: <ولې مو د خدای د قوم سره داسې غلطې کړې ده؟ تاسو خپل زوی نه پرېږدئ چې د جلاوطني څخه راستون شي نو تاسو خپل ځان په هغې خبرې باندې چې همدا اوس مو وکړه ملامتوي.> ۱۴ مونږ ټول مړه کېږو او د اوبو په شان يو چې په ځمکه باندې توپيري او بېرته نه شي راټولېدلې. خدای ژوند نه اخلي بلکه داسې لاره لټوي چې يو شړلی سړی د هغه څخه لېرې پاتې نه شي.

١٥) نو اوس، اعليحضرته! د دې خبرې دليل چې زه راغلي يم چې تاسو سره خبرې وکړم،

دا دی چې خلک ماته گواښ کوي. نو ما د ځان سره وويل چې زه به تاسو سره خبرې وکړم او دا هيله مې درلودله چې تاسو به هغه څه وکړئ چې زه يې غواړم. (١٦) ما فکر کاوه چې تاسو به زما خبرو ته غوږ ونيسئ او ما به د هغه سړي د لاسه وژغورئ چې هڅه کوي ما او زما زوی دواړه د هغه وطن څخه يې برخې کړي چې خدای مونږ ته راکړی دی.

١٧) اعليحضرته! نو ما باور درلود چې ستاسو وعده به ماته ارامي راولي، ځکه چې تاسو د

ښو او بدو په پېژندلو کې د خدای د فرښتې په شان ياست. ستاسو څښتن خدای دې له تاسو سره وي. <

١٨) پادشاه ځواب ورکړ: <زه ستا څخه يو سوال کوم او ته بايد راته پوره رښتيا ووايي.>

هغې ځواب ورکړ: <اعليحضرته! د هر شي پوښتنه چې کوي.> (١٩) پادشاه د هغې څخه پوښتنه وکړه: <آيا په دې ټولو کارونو کې له تا سره د يوآب لاس نه دی؟>

هغې ځواب ورکړ: <اعليحضرته! زه ستاسو په ژوند باندې قسم خورم چې هيڅوک نه شي کولی له تاسو څخه حقيقت پټ کړي. په رښتيا سره دا ستاسو قوماندان يوآب ؤ، هغه ټول څه چې ما تاسو ته وويل، هغه ماته را زده کړل. (٢٠) خو هغه دا کار د دې دپاره وکړ چې دا اوسنی حالت بدل کړي. اعليحضرته! تاسو د خدای د فرښتې په شان حکمت لرئ، هر هغه څه چې په هېواد کې پېښېږي تاسو ورباندې پوهېږئ.>

٢١) وروسته پادشاه يوآب ته وويل: <ډېر ښه، ما پرېکړه کړې ده څه چې ته غواړې زه به

يې وکړم. لاړ شه او هغه ځوان ابشالوم دلته راوله.>

٢٢) يوآب هغه ته د درناوي کولو په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او ويې ويل:

>اعلیٰ حضرت ته! خدای دې تاته برکت درکړي! اوس زه یوه شوم چې تاسو زما څخه خوشاله یئ، ځکه چې زما غوښتنه مو ومنله. < (۲۳) بیا یوآب جشور ته لاړ او ابشالوم یې بېرته اورشلیم ته راوست. (۲۴) خو بیا هم پادشاه حکم وکړ چې ابشالوم دې خپل کور ته لاړ شي. پادشاه وویل: <زه نه غواړم چې د هغه مخ وویښم. < نو ابشالوم په خپل کور کې اوسېده او د پادشاه سره به نه مخامخ کېده.

ابشالوم د داود سره پخلا کېږي

(۲۵) په ټولو اسراییلو کې د ابشالوم په شان ښکلی او د صفت وړ سړی نه پیدا کېده. په هغه کې د سر څخه نیولې تر پښو پورې هیڅ کوم عیب نه ؤ. (۲۶) د هغه وینښتان ډېر گڼ وو او په کال کې به یې یو ځل کمول. هرکله چې به هغه ډېر اوږده او درانده شول نو د هغه وزن به د شاهي اندازې د وزن له مخې له دوه کیلوگرامو څخه زیاتېده. (۲۷) ابشالوم درې زامن او د تامار په نامه یوه لور درلودله چې ډېره ښایسته نجلی وه.

(۲۸) ابشالوم دوه کاله په اورشلیم کې اوسېده او د پادشاه مخ یې ونه لید. (۲۹) نو ابشالوم یوآب د دې دپاره راوغوښت چې پادشاه ته یې وروولېږي، مگر هغه ونه غوښتل چې ده ته ورشي. نو هغه یې د دوهم ځل دپاره راوغوښت مگر هغه د راتگ څخه انکار وکړ. (۳۰) نو ابشالوم خپلو خدمتگارانو ته وویل: <گورئ، د یوآب پټی زما د پټي په څنګ کې دی او هلته د هغه اوربشې دي، لاړ شی او اور ورته واچوی. < نو هغوی پټي ته اور واچاوه.

(۳۱) یوآب د ابشالوم کور ته ورغی او ورڅخه یې پوښتنه وکړه: <ستا خدمتگارانو ولې زما پټي ته اور اچولی دی؟ <

(۳۲) ابشالوم یوآب ته وویل: <گوره، ما تاته خبر درولېږه چې دلته راشه. ما غوښتل چې پادشاه ته ورشي او زما دپاره ورڅخه دا پوښتنه وکړي چې ولې د جشور څخه دلته راغلم؟ <

ښه به دا وه چې هلته پاتې شوی وای. < ایشالوم زیاته کړه: >زه ستا څخه غواړم چې ماته داسې لاره جوړه کړې چې پادشاه وگورم. که چېرې زه گناهکار یم نو پرېږده چې ومې وژني.<

۳۳ نو یوآب پادشاه ته ورغی او دا یې ورته وویل. بیا پادشاه ایشالوم راوغوښت او هغه راغی او د پادشاه په منځ کې د درناوي په خاطر ځمکې ته تیت شو او پادشاه ایشالوم ښکل کړ.

ایشالوم د یاغیتوب نقشه جوړوي

۱۵ یو څه موده وروسته ایشالوم د خپل ځان دپاره جنګي گاډی، اسونه او پنځوس سړي چې هغه یې بدرگه کاوه تیار کړل. ۱ هغه به سهار وختي پاڅېده او د هغې لارې په څنګ کې به ودرېده چې د ښار دروازې ته تللې وه. هرکله چې به څوک د خپل شکایت د فیصله کولو دپاره پادشاه ته ورته نو ایشالوم به په هغه باندې غبر کاوه: <ته د کوم ځای یې؟> هغه نفر به ځواب ورکاوه چې د کومې قبیلې څخه دی. ۲ نو ایشالوم به ورته ویل: <کور، ستا دعوه قانوني او صحیح ده، مګر دلته د پادشاه کوم نماینده نشته چې ستا عرض واورې.> ۳ ایشالوم به زیاته کړه: <کاشکې خلک ما د دې هېواد قاضي وټاکي، نو هرچا چې کوم شکایت یا دعوه درلودله ماته به راشي او زه به د هغه سره انصاف وکړم.> ۴ همدارنګه هرکله چې کوم څوک به هغه ته ورنژدې شو چې د درناوي دپاره ورته خپل سر تیت کړي، ایشالوم به خپل لاس ور اوږد کړ، هغه به یې ونیوه او ښکل به یې کړ. ۵ ایشالوم به د هغو ټولو اسرایلیانو سره چې د پادشاه څخه به د انصاف غوښتلو دپاره راتلل دغه شان رویه کوله. نو په دې ډول یې د اسرایلیانو زړونه په لاس راوړل.

۷ وروسته له څلورو کالو ایشالوم پادشاه ته وویل: <اجازه راکړئ چې حبرون ته لاړ

شم او هغه نذر چې د څښتن دپاره مې منلی ؤ ورکړم. (۸) کله چې زه د ارام په جشور کې اوسېدم دا نذر مې منلی ؤ، چې که چېرې څښتن ما بېرته اورشلیم ته راولي نو په حبرون کې به د څښتن عبادت وکړم. <

(۹) پادشاه هغه ته وويل: <په خیر لار شه>، نو هغه حبرون ته لاړ. (۱۰) مگر ایشالوم د اسراییلو ټولو قبیلو ته په پټه توګه پیغام وړونکي واستول چې هغوی ته داسې ووايي: <کله چې تاسو د سرنی اواز واورئ نو چیغې ووهئ چې ایشالوم په حبرون کې پادشاه شوی دی!> (۱۱) دوه سوه نفرو د اورشلیم څخه ایشالوم بدرګه کاوه چې د مېلمنو په توګه رابلل شوي وو. هغوی د زړه له اخلاصه لاړل او د موضوع څخه خبر نه وو. (۱۲) د قربانی کولو په وخت کې ایشالوم اخیټوفل د داود مشاور هم راوغوښت چې د خپل وطن جیلوه څخه راشي. نو د پادشاه په مقابل کې دسیسه قوي شوه او د ایشالوم پیروان زیاتېدل.

داود د اورشلیم څخه تښتي

(۱۳) یو استازي داود ته خبر راوړ چې د اسراییلو خلکو خپله وفاداري بدله کړې ده او د ایشالوم پلوي کوي. (۱۴) نو داود خپلو ټولو درباریانو ته چې په اورشلیم کې ورسره وو وويل: <راشئ! مونږ باید وتښتو، که نه، نو مونږ به یو هم د ایشالوم څخه خلاص نه شو. باید بیرته وکړو او لاړ شو، هسې نه چې هغه سمدستي راورسیري او مونږ او همدارنګه په ښار کې هر یو تن ووژني.>

(۱۵) درباریانو ځواب ورکړ: <ښه ده اعلیحضرته! هر څه چې ستاسو خوښه وي مونږ تیار یو.> (۱۶) نو پادشاه روان شو او د خپلې ټولې کورنۍ او درباریانو له خوا بدرګه کېده. مګر هغه لس وینځې د مانی د ساتلو دپاره پرېښودلې.

(۱۷) نو پادشاه د هغو ټولو خلکو سره چې د ده پسې وو روان شو او هغوی د ښار په یوه

غارې کې د آخري کور په څنگ کې وځنډېدل. (۱۸) ټول درباريان او د هغه ساتونکي گارډ
يعنې کريتيان او فليتيان د داود په مخ کې تېر شول. همدارنگه شپږسوه عسکر چې له جت
څخه د ده پسې وو هغوی هم تېر شول. (۱۹) پادشاه د هغوی مشر اتای ته وويل: <ته ولې
زمونږ سره ځې؟ بېرته لاړ شه او د نوي پادشاه سره پاتې شه. ځکه ته بېگانه او جلاوطن
يې. (۲۰) ډېر کم وخت کيږي چې ته دلته اوسېږې، نو زه ولې تا د خپل ځان سره دې خوا
او هغې خواته سرگردان کړم؟ زه خپله هم نه پوهېږم چې چېرته روان يم. خپل ټول خلک
دې د ځان سره واخله، بېرته لاړ شه او څښتن دې ستا سره مهربان او وفادار وي.>

(۲۱) مگر اتای ځواب ورکړ: <اعليحضرته! زه تاسو ته د ژوندي څښتن په نامه او ستاسو
په نامه قسم خورم چې هر چېرې چې تاسو ځئ زه به همېشه درسره ځم. که دا زما د ژوند
په بيه هم تمام شي فرق نه کوي.>

(۲۲) داود ځواب ورکړ: <ډېر بڼه! څه مخکې شه!> نو اتای د خپلو نفرو او د هغو کورنيو
سره چې له دوی سره وې د داود په مخکې تېر شول. (۲۳) څنگه چې د داود ټول نفر لاړل
نو خلکو په لوړ اواز سره ژړل. پادشاه د خپلو نفرو سره د قدرون د خوږ څخه تېر شو او
هغوی ټول د دښتې خواته روان شول.

(۲۴) ابياتار او صادق کاهنان هلته وو او د هغوی سره ټول لايوان هم وو چې د خدای د
لوظ صندوق يې انتقالاوه. صندوق يې کېښود، ترڅو ټول خلک د ښاره بيرون شول. (۲۵)
وروسته بيا پادشاه صادق ته وويل: <د لوظ صندوق بېرته ښار ته يوسه، که چېرې څښتن
زما څخه خوشاله وي نو يوه ورځ به هغه ماته اجازه راکړي چې بېرته راشم او صندوق او
هغه ځای چې صندوق په کې دی ووينم. (۲۶) مگر که چېرې هغه زما څخه خوشاله نه وي
نو زه حاضر يم هرڅه چې د هغه خوښه وي زما سره دې وکړي.> (۲۷) هغه صادق
کاهن ته دا هم وويل: <گورئ، ته او ابياتار کولای شئ په خير سره بېرته ښار ته ستانه شئ

او خپل زوی اخیمعص او د ایباتار زوی یوناتان هم درسره واخلي. (۲۸) زه به د هغه سیند په گودر چې په دښته کې دی انتظار کوم ترڅو ستا پیغام راشي او ما خبر کړي. (۲۹) نو صادق او ایباتار د لوظ صندوق بېرته اورشلیم ته یووړ او هلته پاتې شول.

(۳۰) داود د زیتون غره ته پورته کېده او ژړل یې. هغه خپلې پښې لوڅې کړې وې او خپل سر یې د غم د علامې په توګه پټ کړی ؤ. هغو خلکو چې د ده سره وو هم خپل سروونه پټ کړي وو او په ژړا سره روان وو. (۳۱) کله چې داود خبر شو چې اخیئوفل د ابشالوم سره په یاغیتوب کې یوځای شوی دی، هغه زاري وکړه: <ای څښتنه، د اخیئوفل مشوره احمقانه کړه!>

(۳۲) کله چې داود د غره سرته ورسېده چېرته چې د عبادت یو ځای ؤ، ارکي حوشای چې چپنه یې شلېدلې وه او په سر باندې یې خاورې پرتې وې د هغه لیدلو ته راغی. (۳۳) داود هغه ته وویل: <که چېرې ته زمونږ سره لار شې نو په ما باندې به بار شې. (۳۴) مګر ته زما سره په دې ډول کومک کولی شې، اول دا چې ښار ته ستون شه او ابشالوم ته ووايه چې ته به اوس هماغسې په وفادارۍ سره د ده خدمت کوي لکه څنګه چې دې د هغه د پلار خدمت کاوه. بیا به وکولای شې چې د اخیئوفل هره مشوره بې اثره کړې. (۳۵) صادق او ایباتار کاهنان به هلته وي، هرڅه چې ته د پادشاه په ماڼۍ کې اورې هغوی ته یې وایه. (۳۶) د هغوی زامن اخیمعص او یوناتان هلته د هغوی سره دي. هرڅه چې تاسو ټول واورئ د هغوی په لاس یې راولېږئ.>

(۳۷) څنګه چې ابشالوم ښار ته داخلېده نو د داود ملګری حوشای هم اورشلیم ته ورورسېده.

١٤ (١) كله چې داود د غره د سر څخه لږ څه تېر شو، د مفيوشت د خدمتگار صيبا سره مخامخ شو. هغه په دوو خړو باندې دوه سوه ډوډۍ، د مميزو سل کلچې، د اوږي د مېوو سل موټي او د شرابو ډک ژى بار كړي وو.

(٢) پادشاه د صيبا څخه پوښتنه وكړه: <دا دې ولې راوړي دي؟>

صيبا ځواب وركړ: <خړه د پادشاه د كورنۍ دپاره دي، چې ورباندې سپاره شي. ډوډۍ او مېوې د نفرو د خوړلو دپاره دي. شراب د هغو نفرو دپاره دي چې په دښته كې ستومانه شوي دي.>

(٣) پادشاه بيا پوښتنه كړه: <ستا د بادار شائلو لمسى مفيوشت چېرې دى؟>

صيبا هغه ته وويل: <هغه په اورشليم كې پاتې دى، ځكه چې هغه فكر كوي چې اسراييليان به نن ورځ زما د نيکه شائلو پادشاهي بېرته ماته راکوي.>

(٤) پادشاه صيبا ته وويل: <هرڅه چې د مفيوشت وو اوس هغه ستا دي.>

صيبا ځواب وركړ: <اعليحضرته! زه د ستاسو په وړاندې د درناوي په خاطر تيتېرم. تاسو دې تل زما څخه خوشاله اوسئ.>

شمعي داود ته ښكښل كوي

(٥) څنگه چې داود پادشاه بحوريم ته ورسېد، د شائلو د خپلخاني څخه د جيرا زوى شمعي له هغه ځاى څخه د هغه ليدلو ته راووت. څنگه چې هغه راروان و ښكښلې يې

کولې. ﴿٦﴾ که څه هم ټول لښکر او خاص ساتونکي د داود څخه گردچاپېر ولاړ وو، هغه داود او د هغه ټول درباریان په تیرو باندې ویشتل. ﴿٧﴾ شمعي هغه ته ښکښلې وکړې، ویې ویل: <ورک شه! ورک شه! ای قاتله! ای رذیله! ﴿٨﴾ تا د شائول څخه پادشاهي واخیستله او اوس څښتن د شائول د کورنۍ د ډېرو خلکو د قتلولو په خاطر ستا څخه بدل اخلي. څښتن ستا زوی ابشالوم ته پادشاهي ورکړه او ته له منځه تللی یې، ځکه چې ته قاتل یې!>

﴿٩﴾ نو د زرویه زوی ابیشای پادشاه ته وویل: <اعلیحضرته! تاسو ولې دې مړ سپي ته اجازه ورکوئ چې تاسو ته ښکښل وکړي؟ پرېږدئ چې ورشم او سر یې پرې کړم!>

﴿١٠﴾ پادشاه ابیشای او د هغه ورور یوآب ته وویل: <زه ستاسو په شان نه یم. که هغه ماته د څښتن په وینا ښکښلې کوي نو څوک دا حق لري چې پوښتنه وکړي، ولې هغه داسې کوي؟> ﴿١١﴾ بیا داود ابیشای او خپلو ټولو درباریانو ته وویل: <زما خپل زوی هڅه کوي چې ما ووژني، نو تاسو ولې دې بنیامیني ته حیران یئ؟ نو هغه پرېږدئ چې ښکښلې وکړي، ځکه چې څښتن ورته ویلي دي. ﴿١٢﴾ کېدای شي چې څښتن زما مصیبت وویني او د هغو ښکښلو په بدل کې چې نن ماته وشوې راسره نېکي وکړي.> ﴿١٣﴾ نو داود او د هغه سړي خپل تگ ته دوام ورکړ. په هغه وخت کې شمعي هم د هغوی سره موازي او برابر د نژدې غره په څنګ کې روان ؤ. هغه ښکښلې کولې، داود یې په تیرو باندې ویشته او خاورې یې ورباندې شیندلې. ﴿١٤﴾ پادشاه د خپلو ټولو نفرو سره د اردن د سیند ګودر ته ورسېد او هلته یې استراحت وکړ.

ابشالوم په اورشلیم کې

﴿١٥﴾ ابشالوم او هغه اسراییلیان چې د هغه سره وو، اورشلیم ته ورننوتل او اخیټوفل هم د

هغوی سره و. (۱۶) کله چې د داود اعتباري ملگري حوشای ابشالوم ولید، هغه چیغې ووهلې: <ژوندی دې وي پادشاه! ژوندی دې وي پادشاه!>

(۱۷) ابشالوم د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ستا په وفاداری باندې څه وشو چې د خپل ملگري داود سره دې درلودله؟ ولې د هغه سره لاړ نه شوې؟>

(۱۸) حوشای ځواب ورکړ: <نه، داسې نه شي کېدای، زه به د هغه چا ملاتړ کوم او زه به د هغه سره اوسم چې د څښتن او د دې قوم او ټولو اسرائیلیانو له خوا غوره شوی دی. (۱۹) برسېره پردې، زه چې د خپل بادار د زوی خدمت ونه کړم نو د چا خدمت وکړم؟ لکه څنگه چې مې ستاسو د پلار خدمت کاوه نو اوس به ستاسو خدمت کوم.>

(۲۰) نو ابشالوم اخیټوفل ته وویل: <مونږ ته مشوره راکړه چې څه باید وکړو.>

(۲۱) اخیټوفل ځواب ورکړ: <لاړ شه او د خپل پلار د وینځو سره چې د ماڼۍ د ساتلو دپاره یې پرېښې دي ځمله. نو ټول اسرائیل به پوه شي چې ستا پلار تاته د خپل دښمن په شان گوري او ستا ملاتړي به ډېر زیات زړور شي.> (۲۲) نو هغوی ابشالوم ته د ماڼۍ په بام باندې خپمه ودروله او ابشالوم د ټولو اسرائیلیانو په مخ کې هغې ته ورننوت او د خپل پلار د وینځو سره ځملاست.

(۲۳) په هغو ورځو کې هره مشوره چې اخیټوفل ابشالوم ته ورکوله، هغه به هم د خپل پلار داود په شان هغه قبلوله، ځکه د هغو دواړو په نظر کې دا مشورې دومره عاقلانه وې چې گواکې د خدای کلام دی.

حوشای ابشالوم بی لاری کوی

۱۷ (۱) اخیتوفل ابشالوم ته وویل: >اجازه راکړئ چې دولس زره نفره انتخاب کړم او نن شپه داود تعقیب کړم. (۲) دا وخت هغه سترې او بی زړه شوی دی، زه به ورباندې حمله وکړم او وارخطا به یې کړم او د هغه ټول نفر به وتښتي. زه به یوازې پادشاه ووژنم (۳) او د هغه ټول خلک به بېرته ستا خواته راواړوم. د یو سړي یعنې داود وژنه به د نورو ټولو خلکو د بېرته راتگ سبب وگرځي. هغوی به په سلامتی سره راستانه شي. < (۴) دا مشوره ابشالوم او د اسراییلو ټولو مشرانو ته ښه ښکاره شوه.

(۵) بیا ابشالوم وویل: >حوشای راوغوړئ چې د هغه څخه هم واورو چې هغه څه وایي. < (۶) کله چې حوشای راورسېد، ابشالوم هغه د اخیتوفل د پلان څخه خبر کړ. بیا یې پوښتنه وکړه: >ته څه وایي؟ آیا د اخیتوفل مشوره قبوله کړو؟ که نه، نو ته مونږ ته ووايه چې څه وکړو. <

(۷) حوشای ځواب ورکړ: >دا ځل چې اخیتوفل کومه مشوره تاسو ته درکړې ده هغه ښه نه ده. (۸) تاسو پوهېږئ چې ستاسو پلار داود او د هغه سړي ډېر سخت جنگیالیان دي او هغوی د هغې اېرې په شان چې بچي یې تښتول شوي وي په قهر دي. ستاسو پلار یو تجربه لرونکی عسکر دی او هغه د شپې له خوا د خپلو نفرو سره نه پاتې کېږي. (۹) گورئ! همدا اوس هغه په کومه کنده یا بل ځای کې پټ شوی دی. کله چې زمونږ د لښکرو څخه ځینې په لومړي برید کې ووژل شي، هرڅوک چې دا واورې وښه وایي چې د ابشالوم لښکري له منځه تللي دي. (۱۰) نو حتی د ټولو نه زړور عسکر چې زړونه یې د زمري د زړه په شان دي هغوی به هم وارخطا شي. ځکه چې ټول اسراییلیان پوهېږي چې ستاسو پلار ډېر لوی جنگیالی دی او د هغه سړي هم زړور جنگیالی دي. (۱۱) نو زما مشوره دا ده چې د هېواد له یو سر څخه تر بله سره پورې یعنې د دان څخه تر بئرشبع پورې ټول

اسراييليان چې د درياب د غاړې د شگو په شان ډېر دي سره راغونډ کړي او په جگړه کې تاسو په خپله د هغوی سره لار شئ. (۱۲) داود چې په هر ځای کې وي مونږ به هغه رايدا کوو او داسې به ورباندې وروغورزېږو لکه چې په ځمکه باندې پرځه پرېوځي. نه به هغه ژوندی پاتې شي او نه به د هغه د نفرو څخه څوک ژوندی پاتې شي. (۱۳) که چېرې هغه يو ښار ته ننوزي، نو ټول اسراييليان به رسي گانې راوړي او ښار به لاندې درې ته راوغورزوي. يوه تېره به هم د ښار په غونډۍ باندې پاتې نه شي. <

(۱۴) ابشالوم او ټولو اسراييليانو وويل: <د حوشای مشوره د اخيتوفل د مشورې څخه ښه ده. > ځکه چې خښتن دا پرېکړه کړې وه چې د اخيتوفل ښه مشوره باطله کړي، د دې په خاطر چې ابشالوم تباه او برباد کړي.

داود ته خبرداری او د هغه تېښته

(۱۵) وروسته حوشای صادق او ابياتار کاهنانو ته وويل چې اخيتوفل څه وړاندیز کړی ؤ او د ده مشوره کومه وه. (۱۶) حوشای زیاته کړه: <اوس ژر شئ! داود ته پيغام ورولېږئ چې د اردن د سیند په هغه گودر چې په دښته کې دی شپه تېره نه کړي، بلکه سمدستي د سیند څخه تېر شي ترڅو هغه او هغه خلک چې ورسره دي له منځه لاړ نه شي. >

(۱۷) په دې ترڅ کې، يوناتان د ابياتار زوی او اخيمعص د صادق زوی د روجل په چينې چې د اورشليم په غاړه وه انتظار کاوه، ځکه چې هغوی جرأت نه کاوه چې ښار ته د ننوتلو په وخت کې وليدل شي. يوه وينځه به تله او هرڅه چې به پېښېدل هغوی ته به يې خبر ورکاوه او بيا به دوی تلل او داود پادشاه به يې خبراوه. (۱۸) مگر يوه ورځ، يو هلک دوی وليدل او ابشالوم يې خبر کړ. نو هغوی په چټکۍ سره په بحوريم کې د يو سړي کور ته ورغلل چې هلته پټ شي. د هغه په انگر کې يو کوهی ؤ او هغوی په کې ورکوز شول. (۱۹)

د هغه سړي بڼځې يوه پرده راواخيسته، د کوهي په خولې باندې يې وغوړوله او غلې دانې يې ورباندې وشيندلې ترڅو هيڅوک ورباندې پوه نه شي. (٢٠) کله چې د ابشالوم نفر کور ته راغلل، د هغې بڼځې څخه يې پوښتنه وکړه: <اخيمصص او يوناتان چيرته دي؟>

هغې ځواب ورکړ: <هغوی د سيند څخه تېر شول.>

هغو نفرو هغوی ولټول مگر پيدا يې نکړل، نو هغوی بېرته اورشليم ته ستانه شول. (٢١) د هغوی د تگ څخه وروسته اخيمصص او يوناتان د کوهي څخه راووتل، لاپړل او داود پادشاه يې خبر کړ. اخيتوفل چې کوم پلان د هغه او د هغه د نفرو په ضد جوړ کړی و هغه يې ورڅخه خبر کړ او ويې ويل: <ژر شی او د سيند څخه پورې وزی.> (٢٢) نو داود د خپلو نفرو سره د اردن د سيند څخه په تېرېدو پيل وکړ او د لمخاته پورې هغوی ټول د سيند بلې خواته پورې وتل.

(٢٣) کله چې اخيتوفل وليدل چې د ده په مشورې باندې عمل ونه شو، په خپل خره باندې يې کته واچوله او بېرته خپل ښار ته ستون شو. وروسته له دې چې خپل کارونه يې سمبال کړل خپل ځان يې په دار باندې ځوړند کړ او مړ شو. هغه په خپله پلارنۍ هديره کې بڼځ شو.

(٢٤) داود د محنايم ښار ته ورسېد او ابشالوم د اسراييلو د لښکر سره د اردن د سيند څخه تېر شو. (٢٥) ابشالوم عماسا د يوآب په ځای د لښکرو مشر ټاکلی و. عماسا د اسراييلي يتر زوی و، د هغه مور ابيجايل، د ناحاش لور وه او د يوآب د مور زرويه خور وه. (٢٦) ابشالوم او هغو اسراييليانو چې د هغه سره وو د جلعاد په خاوره کې خپمې ودرولې.

(٢٧) کله چې داود محنايم ته ورسېد، هغه د ناحاش د زوی شوبي سره چې په عمون کې د ربه د ښار څخه و، د عميئيل د زوی ماخير سره چې د لودبار څخه و او د برزلاي جلعادي

سره چې د روجليم څخه و مخامخ شو. (۲۸) هغوی بستري، کاسې او خاورين لوبني راوړل. همدارنگه هغوی غنم، اوربشي، اوږه، وريتي شوي غلې دانې، دال، لوبيا، (۲۹) شات، مستي، د غواگانو د شيدو پنيرو او پسونه هم د داود او د هغه د خلکو دپاره راوړل چې ويې خوري. ځکه چې هغوی ويل: <خلک به په دبنته کې وږي، تږي او ستري شوي وي.>

د ابشالوم ماتې او وژنه

۱۸ (۱) داود خپل ټول نفر سره راغونډ کړل، په زر کسيزه او سل کسيزه ټوليو باندې يې ووېشل او د هغوی دپاره يې قوماندانان وټاکل. (۲) بيا يې هغوی په درې گروپونو کې ولېږل، د اول گروپ قوماندان يې يوآب، د دوهم گروپ قوماندان يې د يوآب ورور ايشاي او د دريم گروپ قوماندان يې جتي اتاي وټاکه. پادشاه خپلو نفرو ته وويل: <زه خپله هم له تاسو سره ځم.>

(۳) خو هغوی ځواب ورکړ: <تاسو بايد زمونږ سره لاړ نه شئ، ځکه که چېرې مونږ مجبور شو چې وتښتو يا که زمونږ له خلکو څخه نيمايي هم ووژل شي نو د دښمن دپاره به دا هيڅ فرق ونه کړي. مگر ستاسو ارزښت زمونږ د لس زرو نفرو څخه زيات دی. اوس به ستاسو دپاره دا ډېره بڼه وي چې په ښار کې پاتې شئ او مونږ ته مرسته راولېږئ.>

(۴) پادشاه ځواب ورکړ: <هرڅه چې تاسو ته بڼه ښکاري هغه به وکړم.> بيا پادشاه د دروازي تر څنگ ودرېد او د هغه نفر په زر کسيزه او سل کسيزه ټوليو کې د ښاره ووتل. (۵) هغه يوآب، ايشاي او اتاي ته حکم وکړ: <زما په خاطر ځوان ابشالوم ته زيان مه رسوئ.> ټولو لښکرو واورېدل چې داود خپل هر يو قوماندان ته دا حکم ورکړ.

(۶) د داود لښکر صحرا ته ووتل او د اسراييليانو سره يې د افرایم په ځنگل کې جگړه

وکړه. (۷) اسراييليانو د داود د نفرو له خوا ماتې وخوړه. دا ډېره لويه وژنه وه، په هغې ورځ شل زره نفر ووژل شول. (۸) جگړه شاوخوا سيمې ته خپره شوه. د هغو نفرو شمېر چې د ځنگل له کبله مړه شول د هغو نفرو څخه زيات ؤ چې په جگړه کې ووژل شوي وو.

(۹) ابشالوم ناڅاپه د داود د يو شمېر نفرو سره مخامخ شو، ابشالوم په قچر باندې سپور ؤ. قچر د خپري د يوې لويې ونې لاندې روان ؤ چې د ابشالوم سر د ونې په شاخونو کې ونښت. قچر خپل تگ ته دوام ورکړ او ابشالوم په هوا کې ځوړند پاتې شو. (۱۰) کله چې يو سړي هغه وليد، يوآب يې خبر کړ: <ما همدا اوس ابشالوم وليده چې د خپري په ونه کې ځوړند ؤ.>

(۱۱) يوآب ځواب ورکړ: <ابشالوم دې وليد؟ ولې دې په هغه ځای ونه واژه؟ ما به په خپل لاس تاته لس مثقاله سپين زر او کمربند درکړی وای.>

(۱۲) مگر هغه نفر ځواب ورکړ: <که ماته دې زر مثقاله سپين زر هم راکړي وای ما به د پادشاه د زوی په ضد خپل لاس پورته کړی نه وای. مونږ ټولو واورېدل چې پادشاه تاته، ايښای ته او اتای ته حکم وکړ چې زما په خاطر ځوان ابشالوم ته زيان ونه رسوي.> (۱۳)

له بلې خوا، که چېرې ما خيانت کړی وای او هغه مې ووژلی وای نو پادشاه به اورېدلي وای. هغه له هرڅه څخه خبرېږي، نو تا به زما څخه دفاع نه وای کړې.>

(۱۴) يوآب وويل: <زه نه غواړم ستا سره نور وخت ضايع کړم.> هغه درې نېزې راواخيستلې او د ابشالوم په سينه کې يې چې تر هغه وخته لا ژوندی ؤ او د خپري په ونه کې ځوړند ؤ ورومنډلې. (۱۵) وروسته بيا د يوآب لس نفره چې د هغه وسلې به يې وړلې ابشالوم ته ورنژدې شول او د هغه وژنه يې پای ته ورسوله.

(۱۶) وروسته يوآب سرنی وواهه چې جگړه بس کړي. نو د هغه لښکرې د اسراييليانو د

تعقيبولو څخه بېرته راوگرځېدلې. (۱۷) هغوی د ابشالوم مړی راواخیست، په ځنگل کې یې په یوه ژوره کنده کې وغورزاوه او هغه یې د تیرو د یوې لویې ډېرې لاندې پټ کړ. بیا ټول اسرائیلیان خپلو کورونو ته وتښتېدل.

(۱۸) ابشالوم لا ژوندی ؤ چې یو څلی یې د پادشاه په دره کې جوړ کړ او هغه یې د خپل ځان په نامه یاد کړ. دا کار یې ځکه وکړ چې هغه زوی نه درلود چې د ده نوم ژوندی وساتي. تر نن ورځې پورې هغه د ابشالوم د څلي په نوم یادېږي.

داود د ابشالوم د مړینې څخه خبرېږي

(۱۹) بیا د صادق زوی اخیمعص یوآب ته وویل: <پرېږده چې پادشاه ته ورمنډه کړم او زېری ورباندې وکړم چې څښتن هغه د خپلو دښمنانو څخه ژغورلی دی.>

(۲۰) یوآب وویل: <نه، نن ورځ به زېری نه وړې. کومه بله ورځ به دا کار وکړې، مگر نن ورځ نه. ځکه چې د پادشاه زوی مړ شوی دی.> (۲۱) وروسته بیا یوآب د پادشاه ایتویایي خدمتگار ته وویل: <لاړ شه او څه چې دې لیدلي دي پادشاه ته یې ووايه.> ایتویایي یوآب ته د درناوي په خاطر سر تپت کړ او منډه یې کړه.

(۲۲) اخیمعص یو ځل بیا یوآب ته وویل: <هرڅه چې کېږي پروا نه کوي. اجازه راکړئ چې زه هم پادشاه ته خبر یوسم. ایتویایي خو لا پخوا تللی دی.>

مگر یوآب ځواب ورکړ: <ای زویه، ته ولې غواړې چې لاړ شي؟ ته به د دې خبر څخه کوم انعام تر لاسه نه کړې.>

(۲۳) اخیمعص بیا وویل: <هرڅه چې کېږي ودې شي. زه به لاړ شم.>

يوآب وويل: <بنه، بيا لار شه!> نو اخيمعص د اردن د درې له لارې منډه كړه او خپل ځان يې د ايتوپيايي نه مخكې هلته ورساوه.

٢٤ داود ښار ته د ننوتلو او بهر ته د وتلو د دروازو ترمنځ ناست ؤ. پهره دار د دېوال سرته وخوت او د دروازې په بام باندې ودرېد. هغه خپلې سترگې پورته كړې او ويې ليدل چې يو سړى يوازې رامنډې وهي. ٢٥ پهره دار غږ وكړ او پادشاه ته يې خبر ورکړ. پادشاه ورته وويل: <كه چېرې يوازې وي نو هغه به كوم خبر راوړى وي.> هغه سړى رانژدې كېده.

٢٦ وروسته بيا پهره دار يو بل سړى وليد چې يوازې رامنډې وهي او هغه لانديني پهره دار ته ورغږ كړ: <گوره! يو بل سړى هم يوازې رامنډې وهي!> پادشاه ځواب ورکړ: <دا سړى هم كوم خبر راوړي.>

٢٧ پهره دار وويل: <ماته ښكاري چې د اولني سړي منډه د اخيمعص په شان ده.> پادشاه وويل: <هغه بنه سړى دى. هغه د بنه زېري سره راځي.>

٢٨ اخيمعص پادشاه ته غږ وكړ: <هرڅه صحيح دي!> هغه د پادشاه په منځ كې په ځمكه باندې پرمخې پرېوت او ويې ويل: <شاه دې وي ستاسو څښتن خدای ته! هغه تاسو ته په هغو خلكو باندې برى دركړى دى چې ستاسو اعليحضرت په وړاندې يې سرغړونه كړې وه!>

٢٩ پادشاه پوښتنه وكړه: <آيا ځوان ابشالوم روغ دى؟>

اخييمعص ځواب ورکړ: <كله چې يوآب زه او د پادشاه خدمتگار رالېږلو ما د خلكو يوه

لویه هنگامه ولیدله، مگر زه پوه نشوم چې هغه څه وو.

۳۰ پادشاه وویل: <یوې خواته ودرېره.> نو هغه همداسې وکړل.

۳۱ وروسته بیا ایتویایي راوړسېد او پادشاه ته یې وویل: <ستاسو اعلیحضرت دپاره یو زېری لرم! خښتن نن ورځ تاسو ته په ټولو هغو خلکو باندې بری درکړی دی چې ستاسو په وړاندې یې سرغړونه کړې ده!>

۳۲ پادشاه پوښتنه وکړه: <آیا ځوان ابشالوم روغ دی؟>

ایتویایي ځواب ورکړ: <کاشکې هغه څه چې په هغه باندې وشول ستاسو اعلیحضرت په ټولو دښمنانو او په ټولو هغو نفرو باندې وشي چې ستاسو په وړاندې سرغړونه کوي.>

۳۳ پادشاه ډېر خفه شو. هغې کوتې ته وخوت چې د دروازې په سر باندې وه او په ژړا شو. د تگ په حال کې یې چیغې وهلې: <ای زما زویه ابشالومه! زما زویه، زما زویه ابشالومه! کاشکې زه ستا په ځای مړ وای، ای ابشالومه، زما زویه، زما زویه!>

یوآب د داود غندنه کوي

۱۹ ۱ یوآب ته خبر ورسېد چې داود پادشاه ژاړي او د ابشالوم دپاره ویر کوي. ۲

نو د ټول لښکر دپاره د هغې ورځې بری په غم باندې بدل شو. ځکه چې هغوی واورېدل چې داود د خپل زوی دپاره ویر کوي. ۳ هغوی د هغو عسکرو په شان چې د جگړې څخه تښتېدلي وي او شرمیري په خاموشۍ سره بېرته ښار ته ورننوتل. ۴ پادشاه خپل مخ پټ کړ او په لوړ اواز سره یې چیغې ووهلې: <ای زما زویه! زما زویه ابشالومه! ابشالومه زما زویه!>

٥) يوآب د پادشاه کور ته ورغی او هغه ته يې وويل: <تا نن د خپلو ټولو نفرو چې ستا ژوند، ستا د زامنو ژوند او ستا د لورگانو او ستا د ښځو او وينځو ژوند يې وژغوره، سپکاوی وکړ. ٦) ته د هغه چا سره مينه کوي چې ستا څخه کرکه کوي او د هغه چا څخه کرکه کوي چې ستا سره مينه کوي. تا نن دا وښودله چې قوماندانان او د هغوی نفر ستا دپاره هيڅ معنی نه لري. زه پوه شوم چې که ابشالوم نن ژوندی وای او مونږ ټول مړه وای نو ته به خوشاله وای. ٧) اوس ووځه او هغه څه چې هغوی کړي دي د هغو په خاطر ورڅخه مننه وکړه! او که داسې ونه کړي، نو زه د څښتن په نوم قسم خورم چې سبا سهار به حتی يو سړی هم پاتې نه شي چې ستا پلوي وکړي. دا به ستا په ټول ژوند کې د هغو ټولو بدبختيو څخه چې په تا باندې راغلي دي ډېره بدتره وي. ٨) نو پادشاه پاڅېد، لاړ او د ښار د دروازې تر څنگ کښېناست. د هغه نفرو واورېدل چې پادشاه هلته دی، نو هغوی ټول د هغه حضور ته راټول شول.

داود اورشليم ته ستنبري

په همدې وخت کې ټول اسراييليان خپلو کورونو ته تښتېدلي وو. ٩) د اسراييلو په ټولو قبيلو کې خلکو يو د بل سره بحث کاوه او ويل يې: <داود پادشاه مونږ د خپلو دښمنانو څخه خلاص کړي يو. هغه مونږ د فلسطينيانو څخه ژغورلي يو، مگر اوس هغه د ابشالوم څخه تښتېدلی دی او وطن يې پرېښی دی. ١٠) مونږ ابشالوم د خپل پادشاه په توگه ټاکلی و، مگر هغه په جگړه کې وژل شوی دی. نو بيا ولې څوک د دې کوښښ نه کوي چې داود پادشاه بېرته راوړي؟>

١١) هر هغه څه چې د اسراييلو خلکو ويلي وو، هغه د داود پادشاه غوږ ته رسېدلي وو. نو داود پادشاه صادق او ابياتار کاهنانو ته پيغام ورولېږه چې د يهودا سپين ږيرو ته ووايي: <ولې د پادشاه په بېرته راوستلو کې د هغه خپلې ماڼۍ ته د ټولو څخه وروسته يئ؟ ١٢)

تاسو زما ورونه یی، زما خپل هډوکي او خپله وینه یی، نو ولې باید زما په بېرته راوستلو کې د ټولو څخه وروسته اوسئ؟ < ١٣ > داود هغوی ته دا هم وویل چې عماسا ته ووايي: <ته زما خپل یی، له همدا اوس څخه تا د یوآب په ځای د لښکرو مشر ټاکم. که زه دا کار ونه کړم نو خدای دې ما ووژني!> ١٤ > د داود په خبرو د یهودا خلک ډېر ژر بېرته د هغه ملاتړي شول او هغوی پادشاه ته پیغام ورولېږه چې د خپلو ټولو نفرو سره بېرته راستون شي.

١٥ > نو پادشاه بېرته په ستنېدو پیل وکړ. څنگه چې هغه د اردن سیند ته ورسېده، نو د یهودا خلک جلجال ته راغلل چې د پادشاه مخې ته ورشي او هغه د سیند څخه راپورې باسي. ١٦ > په همدې وخت کې شمعي د بنیامیني جیرا زوی چې د بحوریم څخه ؤ په بیره سیند ته ورغی چې د داود پادشاه سره لیدنه کتنه وکړي ١٧ > او د هغه سره زر تنه بنیامینیان وو. صیبا د شائول د کورنۍ خدمتگار هم د خپلو پنځلس زامنو او شلو نوکرانو سره په بیره د پادشاه څخه مخکې سیند ته ورسېدل. ١٨ > هغوی د سیند په ګودر باندې پورې وتل چې د پادشاه کورنۍ او ډله راپورې باسي او هرڅه چې پادشاه غواړي وپي کړي.

داود شمعي بڅښي

کله چې د جیرا زوی شمعي د اردن څخه پورې وت هغه د پادشاه په مخ کې په ځمکه باندې پرمخې پرېوت ١٩ > او هغه ته یې وویل: <اعلیحضرت دې ما گناهکار ونه گڼي. هغه غلطي هېره کړی چې ما په هغه ورځ کړې وه چې تاسو د اورشلیم څخه تللی. تاسو هغه غلطي له خپل ذهن څخه وباسئ. ٢٠ > باداره! زه پوهېږم چې ما گناه کړې ده نو ځکه نن ورځ د شمالي قبیلو څخه زه لومړی راغلم چې تاسو اعلیحضرت سره لیدنه کتنه وکړم.>

٢١) ايشای د زرويه زوی وويل: <شمعي بايد ووژل شي ځکه چې هغه چاته يې
بنکنځلي کړې دي چې خښتن هغه د پادشاه په توگه غوره کړی دی.>

٢٢) مگر داود ايشای او د هغه ورور يوآب ته وويل: <زه ستاسو په شان نه يم! تاسو نن
زما د دښمنانو په شان عمل کوئ. اوس زه يو ځل بيا د اسراييلو پادشاه يم او نن ورځ به د
اسراييلو څخه هيڅوک ونه وژل شي.> ٢٣) نو پادشاه شمعي ته وويل: <زه قسم خورم
چې ته به ونه وژل شي.>

داود د مفيوشت سره پخلا کيږي

٢٤) د شائول لمسی مفيوشت هم د پادشاه سره د ليدنې کتنې دپاره راغی. له هغې ورځې
څخه چې پادشاه تللی ؤ تر دې ورځې پورې چې هغه په خیر سره راستون شو، هغه نه
خپلې پښې مينځلې وې، نه يې خپله بريره جوړه کړې وه او نه يې خپل کالي مينځلي وو.
٢٥) کله چې هغه د اورشلیم څخه د پادشاه د ليدنې دپاره راغی، پادشاه د هغه څخه
پوښتنه وکړه: <ای مفيوشته، ولې زما سره لاړ نه شوي؟>

٢٦) هغه ځواب ورکړ: <لکه څنگه چې تاسو اعليحضرت پوهيږئ زه شل يم. ما وويل: زه
به په خپل خره باندې کته واچوم او په هغه باندې به سپور شم ترڅو وکولی شم چې پادشاه
سره لاړ شم. مگر زما خدمتگار صيبا زما سره خيانت وکړ. ٢٧) هغه تاسو، اعليحضرت ته
زما په باره کې دروغ ويلي دي. مگر تاسو د خدای د فرښتې په شان يئ، نو هرڅه چې
تاسو ته ښه ښکاري هماغه وکړئ. ٢٨) ځکه زما د نيکه ټول اولادونه د دې وړ وو چې
تاسو اعليحضرت وژلي وای. مگر تاسو ماته د هغو خلکو په منځ کې ځای راکړ چې ستاسو
په دسترخوان باندې ډوډی خوري. زه حق نه لرم چې ستاسو اعليحضرت څخه د نورو
نېکيو غوښتنه وکړم.>

٢٩) پادشاه هغه ته وويل: <نورې خبرې مه كوه. ما پرېكړه كړې ده چې ته او صيبا په خپل منځ كې ځمكه ووېشي.>

٣٠) مفيوشت پادشاه ته وويل: <پرېږدئ چې هغه هرڅه واخلي، زما دپاره دا بس دی چې تاسو اعليحضرت په خير سره كور ته راغلي.>

برزلاى د داود سره گوري او بېرته خپل كور ته ستنېږي

٣١) جلعادي برزلاى هم د روجليم څخه راغلى ؤ چې د پادشاه سره د اردن د سيند څخه پورې وزي او له هغه ځاى څخه يې په خپله لاره رخصت كړي. ٣٢) برزلاى ډېر زور سړى او د اتيا كالو په عمر ؤ. هغه ډېر شتمن ؤ او هغه وخت چې پادشاه په محنايم كې اوسېده نو د هغه اړتياوې به يې پوره كولې. ٣٣) پادشاه برزلاى ته وويل: <زما سره د اردن د سيند څخه پورې وزه او په اورشليم كې راسره اوسېږه، زه به ستا دپاره هرڅه برابر كړم.>

٣٤) مگر برزلاى ځواب وركړ: <زما د ژوند موده ډېره اوږده نه ده، چې زه تاسو اعليحضرت سره اورشليم ته لاړ شم. ٣٥) زه اوس د اتيا كالو په عمر يم او نور د هيڅ شي څخه خوند نه شم اخيستلى. څه چې خورم او يا يې څښم د هغو په مزه باندې نه پوهېږم او د سندرغاړو اوازونه نه شم اورېدلى، كه سړي وي يا ښځې. زه به تاسو اعليحضرت دپاره يوازې يو بار يم. ٣٦) زه د داسې لوى انعام وړ نه يم. خو زه به د اردن د سيند نه اخوا لږ غونډې ستاسو سره لاړ شم. ٣٧) بيا ماته اجازه راكړئ چې بېرته خپل كور ته لاړ شم او په خپل ښارگوټي كې د خپل مور او پلار په هديره كې ښخ شم. دا دی زما زوى كمهام چې ستاسو خدمت به كوي. اعليحضرت! هغه ځان سره بوځئ او هرڅه چې تاسو ته ښه ښكاري د هغه دپاره يې وكړئ.>

٢٨) پادشاه وويل: <كمهام به خان سره بوخم او هرڅه چې ستا خوښه وي زه به يې د هغه دپاره وكړم. هرڅه چې زما څخه غواړې ستا دپاره به يې وكړم.>

٢٩) نو ټول خلك د اردن د سيند څخه پورې وتل او وروسته بيا پادشاه پورې وت. پادشاه برزلاى بنكل كړ او د هغه دپاره يې برکت وغوښت او برزلاى خپل كور ته ستون شو.

يهودا او اسراييل په پادشاه باندې بحث كوي

٤٠) كله چې پادشاه د سيند څخه پورې وت او جلجال ته روان شو، كمهام هم د هغه سره لاړ. د يهودا ټول عسکر او د اسراييلو نيم لښکر پادشاه پورې ويست. (٤١) نو بيا ټول اسراييليان پادشاه ته ورتلل او هغه ته يې ويل: <اعليحضرته! ولې زمونږ وروڼه، يعنې د يهودا خلكو تاسو په پټه بيولي يئ او تاسو، ستاسو كورنۍ او ستاسو نفر يې بدرگه كړي دي او د اردن د سيند څخه يې پورې ايستلي دي؟>

٤٢) د يهودا خلكو په ځواب كې وويل: <مونږ ځكه دا كار وكړ چې پادشاه زمونږ خپلوان دى. تاسو په دې كار باندې ولې په قهر يئ؟ مونږ د پادشاه څخه نه څه خوړلي دي او نه مو د خان دپاره څه شى اخيستی دى!>

٤٣) اسراييليانو ځواب وركړ: <مونږ لس قبيلې لرو ځكه په داود پادشاه كې لس چنده زيات حق لرو. نو ولې تاسو زمونږ سره سپكه رويه كوي؟ تاسو دا مه هېروئ چې مونږ هغه لومړي خلك وو چې د پادشاه د بېرته راوستلو خبره مو كړې وه!>

مگر د يهودا د خلكو ځواب د اسراييلو د خلكو د ځواب په پرتله ډېر سخت ؤ.

د شبع ياغيتوب

۲۰ ﴿۱﴾ داسې وشول چې په جلجال کې يو لوچک سړی ؤ چې شبع نومېده او د بنياميني بکري زوی ؤ. هغه سړنی وغږاوه او چيغې يې ووهلې:

>مونږه په داود کې برخه نه لرو

نه لرو ميراث زوی د يسي کې مونږ

ای اسرائيليانو لار شئ خپل کور ته <

﴿۲﴾ نو ټولو اسرائيليانو داود پرېښود او د شبع پسې لاړل، مگر د يهودا خلک د داود سره پاتې شول او د اردن د سيند څخه تر اورشليم پورې د هغه پسې روان وو.

﴿۳﴾ کله چې داود پادشاه خپلې ماني يعنې اورشليم ته ورسېد، هغه لس وينځې چې د ماني د ساتنې دپاره يې پرېښې وې، هغوی يې په يو کور کې تر څارنې لاندې وساتلې. د هغوی اړتياوې به يې پوره کولې، مگر د هغوی سره يوځای نه شو. هغوی د مرگ تر ورځې پورې بنديانې وې او لکه د کونډو په شان اوسېدلې.

﴿۴﴾ پادشاه عماسا ته حکم وکړ: >د يهودا سړي راوغواړه چې په دريو ورځو کې ماته راشي او ته خپله هم د هغوی سره حاضر شه.< ﴿۵﴾ نو عماسا لاړ چې د يهودا سړي راټول کړي، مگر عماسا په هغه وخت چې پادشاه ورته ټاکلی ؤ حاضر نه شو. ﴿۶﴾ نو پادشاه ايشای ته وويل: >شبع به مونږ ته د ابشالوم څخه زيات زيان ورسوي. زما نفر واخله او ورپسې لاړ شه، داسې نه شي چې هغه ځينې د قوي دپوالونو ښارونه ونيسي او زمونږ څخه وتښتي.< ﴿۷﴾ نو د يوآب سړي، کريتيان او فليتيان چې د پادشاه ساتونکی

گارډ و او ټول زړور جنگيالي د ايشاي تر امر لاندې ووتل. هغوی د اورشليم څخه د شبع د تعقيبولو دپاره روان شول. (۸) کله چې هغوی په جبعون کې لوی گټ ته ورسېدل، عماسا د دوی سره مخامخ شو. يوآب خپل پوځي کالي اغوستي وو او د کاليو دپاسه يې د هغې تورې تسمه چې په غلاف کې وه تر ملا تړلې وه. څنگه چې هغه مخکې ورغی توره د غلاف څخه ووتله او ولوېدله. (۹) يوآب عماسا ته وويل: <ای وروړه، ته څنگه يې؟> بيا يوآب په بني لاس د عماسا ږيره ونيوله چې ښکل يې کړي. (۱۰) خو عماسا هغې تورې ته پام ونه کړ چې يوآب په بل لاس کې نيولې وه. يوآب توره د ده په گېډه ومنډله او د هغه کلمې په ځمکه باندې توی شوې او عماسا د دې لومړي گوزار سره ژوند له لاسه ورکړ.

بيا يوآب او د هغه وروړ ايشاي د شبع پسې روان شول. (۱۱) د يوآب د نفرو څخه يو تن د عماسا په څنگ کې ودرېد او غږ يې وکړ: <هرڅوک چې د يوآب او داود پلويان دي هغوی دې د يوآب پسې روان شي!> (۱۲) عماسا په وينو کې رغړېده او د لارې په منځ کې پروت و. د يوآب يو نفر وليدل چې هرڅوک چې به عماسا ته رسېده نو هلته به ودرېد. نو هغه يې د لارې څخه پټي ته راوړ او پرده يې ورباندې واچوله. (۱۳) وروسته له دې چې عماسا د لارې څخه لېرې کړای شو ټول نفر د يوآب سره روان شول چې شبع تعقيب کړي.

(۱۴) شبع د اسراييلو د ټولو قبيلو د سيمو څخه تېر شو او د آبل بيت معکې ښار ته راغی. د بکريانو د خپل ټول غږي سره راټول شول او د هغه سره ښار ته ننوتل. (۱۵) يوآب د خپلو ټولو لښکرو سره راغی او شبع يې په آبل بيت معکه کې کلابند کړ. هغوی د بهرني دېوال په مقابل کې د خاورو مورې جوړې کړې او همدارنگه د دې دپاره چې هغوی دېوال راوغورزوي د دېوال لاندینی برخه يې وکيندله. (۱۶) په هغه ښار کې يوه هونبیاره ښځه وه چې د دېوال څخه يې غږ وکړ: <واورئ! واورئ! يوآب ته ووايئ چې دلته راشي، زه غواړم چې هغه ته يوه خبره وکړم.> (۱۷) يوآب ورغی او هغې ورڅخه پوښتنه وکړه: <آيا يوآب تاسو يې؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو، زه يم.>

هغې وويل: <باداره! زما خبره واورئ.>

هغه ځواب ورکړ: <زه يې اورم.>

١٨ هغې وويل: <په پخوا زمانه کې به يې داسې ويل: لاړ شه او خپل ځواب د آبل په
بنار کې تر لاسه کړه او موضوع به حل کېده. ١٩ زموږ بنار په اسراييلو کې يو ډېر سوله
ايز بنار دی او خلک يې وفادار دي. تاسو ولې د دې کونښن کوي چې داسې بنار له منځه
يوسئ چې په اسراييلو کې د مور په شان دی؟ آيا تاسو غواړئ هغه څه چې د خښتن دي
هغه وران کړئ؟>

٢٠ يوآب ځواب ورکړ: <هيڅکله نه! زه به هيڅکله ستاسو بنار وران نه کړم او نه به يې
له منځه يوسم! ٢١ دا زموږ پلان نه دی. يو سړی چې شبع نومېږي او د بکري زوی دی
او د افرایم د غرنۍ سيمې څخه دی د داود پادشاه په مقابل کې ياغي شوی دی. يوازې همدا
يو سړی راوسپارئ، نو زه به بنار پرېږدم.>

هغې وويل: <ډېر ښه، موږ به د هغه سر د دېوال څخه تاسو ته درگوزار کړو.> ٢٢ بيا
هغه ښځه د خپلې حکيمانه مشورې سره د بنار خلکو ته ورغله او هغوی د شبع سر پرې
کړ او هغه يې يوآب ته وروغورزاوه. نو يوآب سرنی وغږاوه چې د هغه نفر بنار پرېږدي. هر
يو خپل کور ته ستون شو، يوآب هم بېرته اورشليم ته ستون شو او پادشاه ته ورغی.

د داود ماموران

٢٣ يوآب د اسراييلو د ټولو لښکرو قوماندان ؤ او د يهوياذاح زوی بناياه د داود د

ساتونکو گارډ، يعني د کريتيانو او فليتيانو قوماندان ؤ. (۲۴) ادورام د بېگاري کارونو مشر ؤ او يهوشافاط د اخيلود زوی د اطلاعاتو منشي ؤ. (۲۵) شيو د دربار منشي ؤ، صادق او ابياتار کاهنان وو (۲۶) او يائيري عيرا هم د داود کاهن ؤ.

د جبعونيانو غچ اخيستل

۲۱ (۱) د داود د پادشاهي په دوران کې درې کاله پرله پسې قحطي شوه. نو داود په دې باره کې د خښتن په حضور کې دعا وکړه او خښتن وويل: <شائول او د هغه کورنۍ د قتل په وجه گناهکاران دي، ځکه چې هغه جبعونيان ووژل.>

(۲) پادشاه جبعونيان راوغوښتل او د هغوی سره يې خبرې وکړې. (جبعونيان د اسراييلو کومه برخه نه وه بلکه هغه خلک وو چې د اموريانو څخه ژوندي پاتې شوي وو. اسراييليانو قسم خوړلی ؤ چې هغوی به ژوندي پرېږدي، مگر شائول د هغه ملي تعصب له کبله چې يې درلود هڅه وکړه چې هغوی له منځه يوسي ځکه چې هغه غوښتل چې اسراييل او يهودا په ټوله ځمکه باندې کنترول ولري.) (۳) داود د جبعونيانو څخه پوښتنه وکړه: <ستاسو دپاره څه وکړم؟ زه غواړم هغه ظلم چې ستاسو سره شوی دی د هغه تاوان درکړم ترڅو تاسو د خدای د قوم دپاره برکت وغواړئ.>

(۴) هغوی ځواب ورکړ: <مونږ د شائول د کورنۍ څخه سره زر او سپين زر نه غواړو او مونږ دا حق نه لرو چې اسراييليان ووژنو.>

داود پوښتنه وکړه: <نو بيا څه غواړئ چې ستاسو دپاره يې وکړم؟>

(۵) هغوی ځواب ورکړ: <شائول دسيسه جوړه کړې وه چې مونږ تباه کړي، ترڅو مونږ

په اسراييلو کې هيش خای ونه لرو. (٦) نو د شائول اووه زامن مونږ ته راكړئ. مونږ به هغوی په جبعه کې د خښتن په حضور کې په دار خورند كړو، يعنې د شائول په ښار کې چې د خښتن غوره شوی پادشاه ؤ.

پادشاه خواب ورکړ: <هغوی به تاسو ته وسپارم.>

(٧) مگر د هغه قسم له کبله چې هغه او يوناتان يو د بل سره خوړلی ؤ داود د يوناتان زوی او د شائول لمسی مفيوشت ژوندی پرېښود. (٨) مگر پادشاه د ايه د لور رزفې دوه زامن، ارموني او مفيوشت چې د شائول دپاره يې زېږولي وو، ونيول او همدارنگه د شائول د لور ميراب پنځه زامن چې هغې د محولاتي برزلاي زوی عدرئيل دپاره زېږولي وو هم ونيول. (٩) داود هغوی جبعونيانو ته وسپارل، هغوی يې په يوې غونډۍ باندې د خښتن په حضور کې په دار خورند كړل او هغه اووه واړه يو خای مړه شول. دا د اوربشو د لو کولو پيل ؤ چې هغوی ووژل شول.

(١٠) د ايه لور رزفې زيرې ټوټې راواخيستلې، په يوه گټ باندې يې د خپل ځان دپاره وغوړولې او هلته د لو کولو د پيل څخه د باران تر ورېدو پورې پاتې شوه. د ورځې له خوا به هغې دا مړي د مرغانو څخه ساتل او د شپې له خوا به يې د وحشي حيواناتو څخه ساتل.

(١١) کله چې داود خبر شو چې رزفه څه کړي دي، (١٢) هغه لاړ او د شائول او د هغه د زوی يوناتان هډوکي يې په جلعاد کې د يابيش د سړيو څخه واخيستل. (پخوا فلسطينيانو شائول او يوناتان د جلبوع په غره کې وژلي وو او مړي يې په هماغه ورځ د بيت شان په عمومي چوک کې خورند كړي وو. د يابيش سړيو په پټه توگه دغه مړي له هغه ځايه وړي وو.) (١٣) داود د شائول او د هغه د زوی يوناتان هډوکي له يابيش څخه راوړل، همدارنگه هغوی د هغو نفرو هډوکي هم راټول كړل چې په دار خورند شوي وو. (١٤) بيا هغوی د شائول او يوناتان هډوکي په صيله کې د بنيامين په سيمه کې د شائول د پلار يعنې قيس په

هدیره کې بنځ کړل او هرڅه چې پادشاه ورته حکم کړی ؤ هغه یې وکړل. له هغې وروسته خدای د هغه هېواد دپاره د هغوی دعا قبوله کړه.

د فلسطیني جنگیالیو سره جگړه

(اول تواریخ ۲۰: ۴ - ۸)

۱۵) یو ځل بیا فلسطینیان د اسرایلیانو سره د جگړې دپاره راغلل. داود او د هغه سړي د هغو سره د مقابلې دپاره لاپړل. د جنگ په دوران کې، داود سترې او ستومانه شو. ۱۶) نو یشبیبونوب چې د رافا د لوړ قدو اولادې څخه ؤ، د هغه د نېزې وزن درې نیم کیلوگرامه ؤ او نوې توره یې تر ملا تړلې وه، نیت یې درلود چې داود ووژني. ۱۷) مگر د زرویه زوی ایبشای د داود د مرستې دپاره راغی. په هغه فلسطیني جنگیالی باندې یې حمله وکړه او ویې واژه. نو د داود نفرو هغه ته قسم ورکړ ویې ویل: < د دې نه وروسته به زمونږ سره جنگ ته نه راځئ. تاسو د اسراییلو دپاره د خراغ په شان یئ او مونږ نه غواړو چې دا خراغ مړ شي.>

۱۸) د وخت په تېرېدلو سره د فلسطینیانو سره په جوب کې یوه بله جگړه وشوه. حوشاتي سبکای د رافا د لوړ قدو اولادې څخه یو تن چې صاف نومېده وواژه.

۱۹) په جوب کې د فلسطینیانو سره په یوه بله جگړه کې د یائیر زوی الحانان چې د بیت لحم څخه ؤ جتي جلیات وواژه چې د هغه سره یوه نېزه وه چې د هغې لاستی د اوبدلو د دستگاه د میلې په شان ؤ.

۲۰) وروسته بیا په جت کې یوه بله جگړه وشوه. په هغه ځای کې یو ډېر غټ سړی ؤ چې لاسونو او پنبو یې شپږ، شپږ گوتې درلودلې چې ټولې څلورویشت گوتې وې، هغه هم د رافا د لوړ قدو له اولادې څخه ؤ. ۲۱) کله چې هغه اسرایلیانو ته پېغور ورکړ، د داود وراره

يوناتان چې د شمعي زوی و هغه يې وواژه.

۲۲ دغه څلور نفره په جت کې د رافا د لور قديو اولادې څخه وو او هغوی د داود او د هغه د نفرو له خوا ووژل شول.

د داود د کاميابی سندرہ

(زبور ۱۸)

۲۲ کله چې څښتن داود د شائول او د هغه د نورو دښمنانو څخه خلاص کړ، داود څښتن ته دا سندرہ وويله. ۲ هغه وويل:

>څښتن دی زما ساتونکی

دی زما قوي کلا

۳ زما ساتونکی زما خدای دی

زما امن دی هغه کې

کړي ساتنه لکه سپر زما

زما دفاع کوي ساتي مې خوندي

دی څښتن زما ژغورونکی

کړي دفاع هغه ساتي مې تشدد نه ۴ مرسته غواړم له څښتنه

چې لایق دی د صفت

خلاصوي به مې هغه

ما له خپلو دښمنانو

د مرگ خپې رانه راتاوي شولې (۵)

د بربادی سیلابو واخیستمه

پښې مې د گور رسی کې ونښتلې (۶)

مرگ راته لاره کې خپل دام ایښی ؤ

په خپل تکلیف کې مې خښتن ته غږ کړ (۷)

کومک دپاره مې خپل خدای ته غږ کړ

زما اواز یې په خپل کور کې واورېد

زما فریاد یې د کومک واورېده

بیا حمکې وخور ټکان ولرېزېده (۸)

شوی په خوځېدو د اسمانو ستنې

ځکه په قهر ؤ خدای

٩ شو له سپېرمو نه يې راپورته لوگي

بلي لمبې او سرې سکروټې يې بادېدلې د خولې

١٠ ده کړې خلاصې دروازې د اسمانونو او راکوز شو

تورې وربخې وې د ده تر پښو لاندې

١١ هغه سپور په کروب شولو او والوته

سپور شو په وزرو د باد ژر راغی

١٢ ځان ته جوړه يې پرده کړه له تيارې نه

د اوبو ډکې ټينگې وربخې وې چاپېره د ده

١٣ د جلال نه د هغه د موجوديت

وکړلې لمبې سکروټو وکړلې

١٤ لکه تندر خښتن وکړلې خبرې له اسمانه

اواز شو د مطلق قادر خښتن په اورېدو

١٥ وويشتل هغه خپل غشي، دښمنان يې تار په تار کړل

د برېښنا په پرکېدو يې ماتې ورکړه

دښمنان چې کله ورټل څښتن خپل (۱۶)

د هغه د تنفس په انفجار

تل د سمندر هم رابښکاره شولو

وو پراته د ځمکې بنسټونه لوخ

له اسمانه څښتن لاس خپل کړ را اوږد ويې نيولم (۱۷)

له ژورو اوبو ده راوويستلم

زه يې کړمه له قوي دښمنه خلاص (۱۸)

او له هغو چې نفرت يې کړ له ما نه

دوی وو ډېر قوي له ما نه

هغه وخت کې چې زه ومه په تکليف کې (۱۹)

دوی حمله وکړه په ما

خو څښتن زه حمايه کړم

له خطرې يې کړم بچ مرسته يې وکړه (۲۰)

ځکه يې کړم بچ چې و راضي له ما

٢١) اجر راکوي څښتن ځکه کرم کارونه نېک

يمه بي گناه ځکه انعام راکوي ماته

٢٢) ما د څښتن د قوانينو اطاعت کړی دی

نه مې د بدې په خاطر مخ له خپل خدای پاک نه اړولی دی

٢٣) ما عمل کړی د هغه په قوانينو ټولو

نافرماني مې کړې نه ده له حکمونو د ده

٢٤) هغه پوهیږي زه بي عيبه يم

بدو کارونو نه مې ځان ساتلی

٢٥) نو اجر راکوي څښتن ځکه کرم کارونه نېک

هغه پوهیږي بي گناه يم زه

٢٦) ای څښتنه، وفادار يې هغه چاته چې وي تاته وفادار

تل نېکي کړې د هغو سره چې وي بي عيبه

٢٧) پاک ته خپل ځان پاک بنايې

تگجن ته ځان پېچلی

٢٨ ته عاجزانو ته نجات ورکوي

خو کبرجن ټيټوي

٢٩ ته زما ډپوه يې اي خښتنه

چې بدلوي زما تيارې په رڼا

٣٠ راکوي قوت چې کړم ناتار په دښمن

راکوي قدرت په دپوالو د ختو

٣١ گوره زما پاک خداي خومره کامل يې عملونه دي

خومره د باور يې ټول لوظونه دي

هغه دى ډال هغو ته

ټول چې يې پناه ده ته راوړې ده

٣٢ صرف خښتن دى خداي

کړي چې په يوازي ځان دفاع زمونږ

٣٣ دى دا خداي پاک زما ځواکمن پناه ځاى

هغه زما لاره خوندي ساتي

زه ثابت قدم لکه هوسی یې کړم (۳۴)

ساتي مې خوندي په تورو غرونو کې

هغه ما تیاروي د جنگ دپاره (۳۵)

ترڅو زه کړمه راکش لینده د زپرو

ډال راکوې ماته د خلاصون خپل (۳۶)

زه پیاوړی کړی ستا کومک یمه

ته پراخوې زما د پښو لاره (۳۷)

ځکه نه بنوئیري پښې زما هیڅکله

دښمنان تعقیبوم او ماتوم یې (۳۸)

نه راگرځم تر هغې چې یې نابود کړم

داسې یې وهم چې پاڅېدی نه شي (۳۹)

دي زما د پښو لاندې نسکور پراته

راکوې ما له ته قوت د جگړې (۴۰)

غورزوې ماته دښمنان په پښو کې

٤١ مجبوروي دښمنان زما تېښتې ته

زه تباه کوم هغه چې کرکه کړي زما ځنی

٤٢ دوی د کومک دپاره لټه کوي

نشته څوک چې کړي دوی خلاص

وهي چيغې دوی څښتن ته

هغه نه ورکوي دوی ته ځوابونه

٤٣ لکه د دوړې میده کومه یې زه

داسې تر پښو لاندې کومه یې زه

لکه د خټو د کوڅو په شانتي

٤٤ تا زه د خپلو سرکشانو څخه خلاص کړلمه

او د قومونو دې سردار پرېښودم

اوس مې خدمتونه هغه خلک کوي

څوک چې پخوا نه پېژندل ما کله

٤٥ هم بهرنیان زما په مخ کې ټیټوي سرونه

چې کله اوري زما په هکله اطاعت مې کوي

دوی بایلي خپل همتونه ۴۶

په لړزه باندې راوړي دوی له خپلو کلاگانو

څښتن ژوندی دی! ۴۷

ده ستاینه ساتندوی لره زما!

د هغه ځواکمن خدای کړی لویی اعلان

چې مې ژغوري چې مې ژغوري

راکوي ماته توفیق چې بدل واخلم له دښمنه ۴۸

راولي زما د ځواک لاندې قومونه

او ما له خپلو دښمنانو خلاصوي ۴۹

راکوي بریا په غلیمانو ای څښتنه ته

او ما ساتي له ظالمو انسانانو

ځکه نو څښتنه د قومونو منځ کې ستا کوم ستاینه ۵۰

وايمه زه ستا د صفت سندرې

خداى ورکوي لويې برياوې خپل پادشاه ته (٥١)

مینه تل عمري کوي د خپل غوره کړای شوي سره

تل تر تله د داود او د هغه د اولادې سره <

د داود اخرنی خبرې

٢٣ (٥٢) نو دا د داود اخرنی خبرې دي:

د یسي د زوی داود خبرې

د هغه سړي خبرې چې خداى لوړ مقام ورکړی ؤ

چې ټاکلی هغه خداى ؤ د یعقوب

سندرغاړی چې ؤ خوږ د اسراییلو

> (٥٣) د خښتن روح خبرې زما په وسیله کولې

د هغه کلام جاري ؤ زما په ژبه

د اسراییلو خداى خبرې کړلې (٥٤)

د اسراییل ساتونکي وویل ماته

کله چې څوک په خلکو وکړي حکومت په عدل

کله چې وکړي حکومت د خدای له وېرې سره

په شان دی د سهار د رڼا وي چې لمر خاته کې

وي په سهار چې په بې ورېځو سهار

د هغې رڼا په شان چې راپیدا پس د باران شي

چې واښه راشنه کوي په ځمکه باندې

رښتیا، همداسې چلند زما د اولادې سره به هم کېږي

خدای کړی زما سره دی لوظ ښه تلپاتې لوظ

هرڅه صحیح دي تنظیم شوي سره

هغه به هیڅکله د ژمنې خپلې شاته نه شي

زما همدغه تمنا ده ټوله

دا يقيني ده چې خدای ما سره به مرسته وکړي

دا يقيني ده چې هغه به دا ترسره کړي ټول

خو دي بدکاره خلک په څېر د اغزو

غورزول کېږي چې د ځانه ځنی

چې په لاسو راټولېدلی نه شي

٧ هرڅوک چې اغزي لمس کړي

کاروي دی اوسپنيز سامان يا لاستی د نېزې

هلته به سوزېږي په کوم ځای چې وي پراته هغه <

د داود نامتو جنگيالي

(اول تواريخ ۱۱: ۱۰ - ۴۱)

٨ دا د داود د لښکرو درې نامتو جنگيالي وو: لومړی يې تحکمونې يوشيب بشبت ؤ چې د دې زېږورو مشر ؤ. هغه په خپلې نېزې باندې د اته سوه نفرو سره و جنگېده او هغوی ټول يې په يو وخت کې ووژل.

٩ دوهم يې العازار ؤ چې د دودو زوی ؤ او د اخوخ د خپل څخه ؤ. يوه ورځ چې فلسطينيان د اسراييلو سره د جگړې دپاره راغونډ شوي وو، هغه او داود فلسطينيان د جگړې دپاره راوپارول. اسراييليان بېرته په شا شول، ١٠ مگر العازار په ميدان کې ودرېد او تر هغې پورې د فلسطينيانو سره و جنگېده چې لاس يې دومره څخ شو چې هغه نه شو کولی د خپلې تورې څخه يې لېرې کړي. په دغه ورځ څښتن اسراييليانو ته لوی بری ورکړ. وروسته له هغې چې دا هرڅه پای ته ورسېدل اسراييليان هغه ځای ته راستانه شول چې العازار په کې ؤ، مگر يوازې د دې دپاره چې وژل شوي عسکر لوټ کړي.

١١ دريم يې شمه د حراري آجي زوی ؤ. فلسطينيان په لحي کې چېرته چې د نسکو پتي ؤ راغونډ شول. اسراييليان د فلسطينيانو څخه و تنبېدل، ١٢ مگر شمه د پتي په منځ کې ټينگ ودرېد، د هغه څخه يې دفاع وکړه او فلسطينيان يې ووژل. په دغه ورځ څښتن

اسراييليانو ته لوی بری ورکړ.

۱۳) یو ځل د لو د پیل کېدلو وخت نژدې ؤ چې د داود د دېرشو افسرانو څخه درې تنه د عدولام سمخې ته چې داود په کې ؤ ورغلل، په هغه وخت کې د فلسطینیانو یوې ډلې د رفائیم په دره کې خپمې ودرولې وې. ۱۴) داود هغه وخت په خپل محفوظ ځای کې ؤ او د فلسطینیانو یوې ډلې بیت لحم نیولی ؤ. ۱۵) داود ارمان وکړ او ویې ویل: <کاشکې څوک د هغه کوهي څخه چې د بیت لحم دروازې ته نژدې دی ماته اوبه راوړي.> ۱۶) نو هغو دریو زړورو نفرو د فلسطینیانو کرنې ماتې کړې، د کوهي څخه یې اوبه راوویستلې او داود ته یې راوړې، مگر داود هغه ونه څښلې او هغه یې د نذرانې په توګه څښتن ته توی کړې. ۱۷) داود وویل: <ای څښتنه، زه دا هیڅکله نه شم څښلې! دا به د هغو نفرو د وینو د څښلو په شان وي چې خپل ژوند یې په خطر کې اچولی ؤ!> نو هغه دا اوبه ونه څښلې. د هغو دریو زړورو نفرو اتلولي دارنگه وه.

۱۸) ایښای د یوآب ورور، چې مور یې زرویه وه، د دېرش کسيزه ډلې مشر ؤ. هغه په خپلې نېزې باندې د درې سوه نفرو سره وجنگېد او هغوی یې ووژل. نو په دې توګه هغه هم لکه د هغو دریو جنگیالیو په شان مشهور شو. ۱۹) که څه هم هغه په هغې دېرش کسيزې ډلې کې ډېر زیات مشهور او د هغوی مشر شو، مگر د هغو دریو تنو په شان مشهور نه شو.

۲۰) بل توریالی عسکر بنایاه د یهویداع زوی ؤ چې د قبصیل څخه ؤ. هغه ډېر د زړورتوب کارونه کړي وو چې په هغو کې د دوو سترو موآبي جنگیالیو وژل شامل وو. یو ځلې هغه د واورې په ورځ یوې کندي ته ورکوز شو او یو زمري یې وواژه. ۲۱) همدارنگه هغه یو ډېر غټ مصري چې په نېزه باندې سمبال ؤ وواژه. بنایاه په خپل ډانګ باندې په هغه حمله وکړه، د هغه مصري د لاس څخه یې نېزه واخیسته او هغه یې ورباندې وواژه.

٢٢) بنایاه داسې د زپورتوب کارونه وکړل چې د دریو جنگیالیو په منځ کې مشهور شو.
٢٣) د هغه عزت د هغې دپرش کسيزه ډلې څخه ډېر زیات شو، مگر په دریو جنگیالیو کې
نه شمېرل کېده. داود هغه د خپلو ساتونکو د گارډ مشر وټاکه.

٢٤) په دپرش کسيزه ډله کې دغه نفر وو:

عساهیل د یوآب ورور.

الحانان د دودو زوی د بیت لحم څخه.

٢٥) شمه او الیقا د حرود څخه.

٢٦) حالز فلتی.

عیرا د عقیش زوی د تقوع څخه.

٢٧) ابیعزر د عناتوت څخه.

مبونای د حوشا څخه.

٢٨) سلمون د اخوخ څخه.

مهرای د نطوفه څخه.

٢٩) حالب د بعنه زوی د نطوفه څخه.

اتای د ریباي زوی د بنیامین د جبعي څخه.

٣٠) بنایاه د فرعاتون څخه.

هدای د جاعش د خوړونو څخه.

٣١) ابی علبون د عربات څخه.

عزموت د بحوریم څخه.

٣٢) الیحا د شعلبون څخه.

د یاشن زامن.

یوناتان. ٣٣) شمه د حرار څخه.

اخیام د شارر زوی د حرار څخه.

٣٤) اليفلط د احسبای زوی د معکې څخه.

اليعام د اخیتوفل زوی د جیلوه څخه.

٣٥) حزرای د کرمل څخه.

فعرای اربي.

٣٦) یجال د ناتان زوی د صوبې څخه.

باني د جاد څخه.

٣٧) صالح د عمون څخه.

نحرای د بیروت څخه یعنی هغه سړی چې د یوآب وسلې به یې وړلې.

٣٨) عیرا یتری

او جارب یتری.

٣٩) اوریا حیتي.

دا ټول اووه دېرش نفره وو.

داود او سر شمېر نه

(اول تواریخ ٢١: ١ - ٢٧)

٢٤) ١) څښتن یو ځل بیا په اسراییلو باندې په قهر شو او داود یې د هغوی په ضد

راوپاراوه چې سختي او تکلیف ورباندې راولي. څښتن هغه ته وویل: <لاړ شه او د

اسراییلو او یهودا خلک وشماره. > ٢) نو داود د خپلو لښکرو قوماندان یوآب ته حکم

وکړ: <د خپلو عسکري منصبدارانو سره د اسراییلو په ټولو قبیلو کې په شمال کې د دان

څخه، په جنوب کې تر بئرشبع پورې وگرځه او خلک وشماره. زه غواړم پوه شم چې هغوی

څومره دي.>

٣) مگر یوآب پادشاه ته ځواب ورکړ: <اعلیحضرته! ستاسو څښتن خدای دې د اسراییلو

د قوم شمېر د اوسني شمېر څخه سل چنده زيات كړي او تاسو دې ژوندي اوسئ چې هغه ووينئ. مگر اعلیحضرتہ! ولي تاسو غواړئ چې دا كار وكړئ؟<

٤) خو پادشاه يوآب او د هغه عسکري منصبداران مجبور كړل چې د هغه امر ته غاړه كېږدي. نو هغوی د پادشاه د حضور څخه روان شول چې د اسراييلو خلك وشماري.

٥) هغوی د اردن د سيند څخه پورې وتل او خپل كار يې د عروعر څخه او د يو بل ښار چې د درې په منځ كې ؤ پيل كړ. بيا وروسته هغوی د جاد د سيمې څخه تېر شول او شمال خوا يعزير ته لاړل. ٦) هغوی جلعاد او د تحتيم حدشي سيمې ته لاړل او دان يعن ته ورسېدل، بيا وروسته لوېديځ خواته تاو شول او صيدون ته ورسېدل. ٧) وروسته بيا هغوی جنوب خواته د صور قوي شوي ښار او د حويانو او کنعانيانو ټولو ښارونو ته لاړل. په پای كې د يهودا جنوبي خواته تر بئرشبع پورې لاړل. ٨) هغوی په نهو مياشتو او شلو ورځو په ټول هېواد كې وگرځېدل او بېرته اورشليم ته راستانه شول. ٩) هغوی پادشاه ته د هغو نفرو د شمېر راپور وركړ چې جنگ يې كولی شو. په اسراييلو كې اته لکه او په يهودا كې پنځه لکه نفره وو.

١٠) خو وروسته له هغې چې داود سر شمېرنه واخيسته د هغه وجدان نارامه شو او څښتن ته يې وويل: >په دې كار سره ما ډېره سخته گناه وكړه! نو ای څښتنه، زه تاته زاري كوم چې د خپل غلام گناه وبخښه ځكه چې ما ډېر احمقانه كار كړی دی.<

١١) په راتلونكي سهار، مخكې له دې چې داود له خوبه راپاڅي څښتن جاد ته چې د داود نبي ؤ ويلي وو: ١٢) >لاړ شه او داود ته ووايه چې څښتن داسې وايي: زه تاته د دريو سزاگانو د ټاكلو اختيار دركوم، د هغو څخه يو وټاكه چې هغه ستا په ضد ترسره كړم.<

۱۳) نو جاد داود ته ورغی او څه چې څښتن ورته ویلي وو هغه یې بیان کړل. پوښتنه یې ورڅخه وکړه: <له دغو څخه دې کومه یوه وي؟ آیا درې کاله دې ستا په هېواد کې قحطي وي، یا درې میاشتې د خپلو دښمنانو څخه تېښته او یا به درې ورځې ستا په هېواد کې وبا وي؟ اوس په دې هکله فکر وکړه او راته ووايه چې بېرته څښتن ته څه ځواب یوسم.>

۱۴) داود جاد ته په ځواب کې وویل: <زه په ډېر لوی مصیبت کې یم، مگر نه غواړم چې د خلکو له خوا سزا ووينم. پرېږده چې څښتن په خپله مونږ ته سزا راکړي ځکه چې هغه ډېر مهربان او رحيم دی.>

۱۵) نو څښتن په هغه سهار په اسراییلو باندې وبا نازله کړه او تر هغه وخته پورې یې دوام وکړ چې هغه ټاکلی ؤ. د دان څخه تر بشرشبع پورې اويا زره خلک مړه شول. ۱۶) کله چې د څښتن فرېښته نژدې وه چې اورشلیم له منځه یوسي، څښتن خپله اراده خلکو ته د سزا ورکولو په هکله بدله کړه او هغې فرېښتې ته چې هغوی یې وژل وویل: <ودرېره! بس دی!> په دې وخت کې د څښتن فرېښته د ییوسي ارونه د درمند ځای سره وه.

۱۷) کله چې داود هغه فرېښته ولیدله چې خلک یې وژل نو څښتن ته یې وویل: <زه گناهکار یم. ما گناه کړې ده، دا خلک لکه د بې گناه پسونو په شان دي. هغوی څه کړي دي؟ مهرباني وکړه ما او زما کورنی ته سزا راکړه.>

داود د قربانی ځای جوړوي

۱۸) په هماغه ورځ جاد داود ته ورغی او ورته ویې ویل: <د ییوسي ارونه درمند ځای ته لاړ شه او هلته د څښتن دپاره د قربانی ځای جوړ کړه.> ۱۹) نو داود لکه څنگه چې څښتن د جاد په وسیله امر کړی ؤ هغه ځای ته لاړ. ۲۰) کله چې ارونه وکتل، پادشاه او د هغه نفر یې ولیدل چې د ده خواته راروان دي. هغه راووت او د پادشاه په مخکې د درناوي

په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت.

۲۱) ارونه پوښتنه وکړه: <اعلیحضرته، تاسو ولې ماته راغلی؟>

داود ځواب ورکړ: <زه د دې دپاره راغلی يم چې ستا درمند ځای په بیه واخلم او په هغه کې د څښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړم. ځکه زه غواړم چې وبا بنده شي.>

۲۲) ارونه وویل: <اعلیحضرته! هرڅه چې تاسو غواړئ هغه واخلي او څښتن ته یې وړاندې کړئ. دا دي غوایان د سوزېدونکې قربانۍ دپاره او دا دي د هغوی جغونه او د غوبل کولو څپرونه چې د سوزولو د موادو په توګه ورڅخه کار واخیستل شي. ۲۳) ای پادشاه، دا ټول تاسو ته درکوم. <همدارنگه ارونه پادشاه ته وویل: <ستاسو څښتن خدای دې قبول کړي.>

۲۴) مګر پادشاه ارونه ته په ځواب کې وویل: <نه، زه په دې باندې ټینګار کوم چې د هغې بیه درکړم. زه به خپل څښتن خدای ته هغه سوزېدونکې قربانۍ وړاندې نه کړم چې ماته وړیا تمامې شوې وي.> نو داود هغه درمند ځای او غوایان په پنځوس مثقاله سپینو زرو باندې واخیستل. ۲۵) بیا داود په هغه ځای کې څښتن ته د قربانۍ ځای جوړ کړ او سوزېدونکې او د سلامتی نذرانې یې وړاندې کړې. نو څښتن د هېواد دپاره د هغه دعا قبوله کړه او په اسراییلو باندې وبا بنده شوه.